

Ontwerpbesluit van Gedeputeerde Staten
van Limburg

Vergunning

Artikel 2.7, tweede lid, Wet natuurbescherming

Chemelot Site Permit B.V., Koestraat 1 te Geleen

Zaaknummer: 2015-0916

Kenmerk: 2018/21385

d.d. 3 april 2018

Verzonden: 9 april 2018

Inhoudsopgave

- 1. Aanvraag**
- 2. Procedure en zienswijze**
- 3. Beoordelingskader en de beschermde gebieden**
 - 3.1. Algemeen
 - 3.2. De Programmatische Aanpak Stikstof en beoordeling onder het overgangsrecht
 - 3.3. De Buitenlandse toetsingskaders
 - 3.3.1. Het Duitse toetsingskader voor stikstofdepositie
 - 3.3.2. Het Vlaamse toetsingskader voor stikstofdepositie
 - 3.3.3. Het Waalse toetsingskader voor stikstofdepositie
 - 3.4. De kenmerken van de Natura 2000-gebieden.
- 4. Overwegingen**
 - 4.1. Aanvraag
 - 4.2. Bedrijfsactiviteiten op de site Chemelot
 - 4.3. Mogelijke effecten van de bedrijfsactiviteiten en wijze van beoordeling
 - 4.3.1. Verzuring en vermesting door stikstof, ammoniak en zwavel uit de lucht
 - 4.3.2. Verstoring door geluid
 - 4.3.3. Verstoring door licht
 - 4.3.4. Verzoeting, verzilting en verontreiniging alsmede verandering stroomsnelheid, overstromingsfrequentie of dynamiek substraat
 - 4.4. Cumulatieve effecten
 - 4.5. *Reactie op ingekomen zienswijzen p.m*
 - 4.6. *Ambtshalve wijzigingen p.m*
- 5. Conclusie**
- 6. Besluit**
 - 6.1. Rechtsbescherming
- 7. Voorschriften**
- 8. Afschriften**

1. Aanvraag

Bij brief van 12 juni 2015, ontvangen op 12 juni 2015, heeft Chemelot Site Permit B.V. (CSP), 6160 MB te Geleen een vergunning als bedoeld in artikel 19d, eerste lid, van de Natuurbeschermingswet 1998 (verder: Nbw 1998) aangevraagd voor het exploiteren van het geïntegreerde bedrijventerrein site Chemelot, aan de Koestraat 1 te Geleen. Binnen de invloedssfeer van de inrichting zijn diverse binnen- en buitenlandse Natura 2000-gebieden gelegen, zoals de in Nederland gelegen Natura 2000-gebieden "Grensmaas", "Geleenbeekdal", "Geuldal" en "Bunder- en Esloërbos" en de in België gelegen Natura 2000-gebieden "Uiterwaarden langs de Limburgse Maas en Vijverbroek" en "Mechelse heide en vallei van de Ziepbeek". De aanvraag is geregistreerd onder zaaknummer 2015-0916.

Op 2 augustus 2017 en 7 september 2017 zijn aanvullende gegevens ontvangen.

Op 1 januari 2017 is de Wet natuurbescherming (Wnb) in werking getreden. De Wnb vervangt onder meer de Nbw 1998. Uit artikel 9.10, eerste lid, van de Wnb volgt dat voornoemde vergunningaanvraag vanaf 1 januari 2017 wordt behandeld overeenkomstig het bepaalde bij of krachtens de Wnb. Dat laatste heeft onder meer tot resultaat dat voornoemde aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 19d, eerste lid, van de Nbw 1998 vanaf 1 januari 2017 geldt als een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb en op deze aanvraag wordt beslist met toepassing van de procedure zoals vermeld onder 2.

2. Procedure en zienswijze

Conform artikel 1 van de Beleidsregel procedure toestemmingverlening Wet natuurbescherming N2000 (Provinciaal Blad Limburg, jaargang 2017, nr. 5635, gepubliceerd 6 december 2017), wordt de aanvraag afgehandeld met toepassing van de uniforme openbare voorbereidingsprocedure van afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht. Het voorliggende ontwerp van het besluit op de aanvraag zal gedurende 6 weken voor een ieder ter inzage liggen in het gouvernement te Maastricht (bibliotheek). Gedurende deze termijn kan eenieder bij ons college schriftelijk dan wel mondeling zienswijzen over dit ontwerp naar voren brengen.

Het ontwerpbesluit en de kennisgeving kunnen in genoemde periode tevens worden geraadpleegd via de internetsite van de provincie Limburg (www.limburg.nl). Vervolgens zullen wij, na afweging van de naar voren gebrachte zienswijzen, een definitief besluit op de aanvraag nemen. Tegen dat besluit staat vervolgens beroep open bij de rechtbank en hoger beroep bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Het onderhavige ontwerpbesluit zal, op grond van artikel 1.3, derde lid, van de Wnb, aan de colleges van Gedeputeerde Staten van de provincies Noord-Brabant, Zeeland, Gelderland, Overijssel, Drenthe, Utrecht, Zuid Holland, Noord Holland, Flevoland, Groningen en Friesland worden voorgelegd. De colleges van Gedeputeerde Staten van voornoemde provincies worden verzocht om in te stemmen met het voorliggende ontwerpbesluit.

3. Beoordelingskader en de beschermde gebieden

3.1. Algemeen

Artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb heeft betrekking op de vergunningplicht in verband met Natura 2000-gebieden (Habitatrichtlijn- en Vogelrichtlijngebieden) binnen en buiten Nederland. Op grond van artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb is een vergunning van Gedeputeerde Staten vereist voor het realiseren van projecten of het verrichten van andere handelingen die gelet op de instandhoudingsdoelstellingen voor een Natura 2000-gebied de kwaliteit van de natuurlijke habitats of de habitats van soorten in dat gebied kunnen verslechteren of een significant verstorend effect kunnen hebben op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen. Zodanige projecten of andere handelingen zijn in ieder geval projecten of andere handelingen die de natuurlijke kenmerken van het gebied kunnen aantasten.

Bij het beslissen op een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb dient rekening te worden gehouden met de gevolgen die het project of de andere handeling kan hebben voor een Natura 2000-gebied, gelet op de instandhoudingsdoelstellingen voor dat gebied. Heeft een aangevraagde vergunning betrekking op een project dat afzonderlijk of in combinatie met andere projecten of plannen, significant negatieve effecten kan hebben voor een Natura 2000-gebied, dan dient op grond van het bepaalde in artikel 2.8, eerste lid, van de Wnb een passende beoordeling te worden gemaakt van de gevolgen voor het gebied, waarbij rekening wordt gehouden met de instandhoudingsdoelstellingen. Is een passende beoordeling vereist, dan kan de aangevraagde vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb in principe slechts worden verleend, indien op grond van de passende beoordeling de zekerheid bestaat dat de natuurlijke kenmerken van het Natura 2000-gebied niet zullen worden aangetast. Daarbij geldt dat bij de passende beoordeling het positieve effect van mitigerende maatregelen mag worden betrokken. Bestaat op grond van de passende beoordeling (inclusief de daarbij betrokken mitigerende maatregelen) niet de vereiste zekerheid, dan kan een aangevraagde vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb niettemin worden verleend in het uitzonderlijke geval dat bij toetsing blijkt dat geen Alternatieve oplossingen voor handen zijn, sprake is van Dwingende redenen van openbaar belang en Compenserende maatregelen worden getroffen. Oftewel in voorkomend geval dat de zogenaamde ADC-toets met succes wordt doorlopen.

3.2. De Programmatische Aanpak Stikstof en beoordeling onder het overgangsrecht

Voor zover een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb voorziet in een project of andere handeling welke stikstofdepositie veroorzaakt op een Natura 2000-gebied waarin tenminste één stikstofgevoelig kwalificerend habitatype voorkomt waarvoor de geldende kritische depositiewaarde wordt overschreden (geldt voor alle Natura 2000-gebieden in Limburg behoudens voor de Natura 2000-gebieden “Grensmaas” en “Abdij Lilbosch en voormalig klooster Mariahoop”), is van belang dat op 1 juli 2015 de Programmatische Aanpak Stikstof (verder: de PAS) in werking is getreden. Sinds 1 januari 2017 wordt de PAS gestalte gegeven via de desbetreffende bepalingen in de Wnb, het Besluit natuurbescherming (verder: Bnb) en de Regeling natuurbescherming (verder: Rnb), alsmede via het betrokken programma voor de periode 2015 – 2021 (verder: het Programma PAS 2015 – 2021). Aan het Programma PAS 2015-2021 ligt een

(generieke) passende beoordeling als bedoeld in artikel 2.8, eerste lid, van de Wnb ten grondslag. Onderdeel van deze passende beoordeling vormen de gebiedsanalyses die voor alle in de PAS betrokken Natura 2000-gebieden zijn opgesteld. De conclusie van de passende beoordeling (inclusief de gebiedsanalyses) is dat op grond daarvan de zekerheid bestaat dat de natuurlijke kenmerken van de in het Programma PAS 2015 - 2021 betrokken Natura 2000-gebieden als gevolg van de uitvoering van dit programma niet zullen worden aangetast.

Door ons college is zowel met het Programma PAS 2015 - 2021 als met de daaraan ten grondslag liggende passende beoordeling ingestemd.

Doel van de PAS is het vinden van evenwicht tussen ecologie en economie. Daartoe voorziet de PAS (meer specifiek het Programma PAS 2015 – 2021) in brongerichte maatregelen die leiden tot een (verdere) afname van stikstofdepositie en gebiedsspecifieke herstelmaatregelen, waarmee de natuurwaarden van de betreffende Natura 2000-gebieden worden versterkt. Mede als resultaat van de trendmatige daling van stikstofdepositie als gevolg van (eerder) vaststaand beleid, biedt de PAS hierdoor ook ruimte voor economische ontwikkelingen die stikstofdepositie veroorzaken op Natura 2000-gebieden. Deze zogenaamde depositieruimte is allereerst beschikbaar voor autonome ontwikkelingen alsmede voor projecten en andere handelingen waarvan de op een betrokken Natura 2000-gebied veroorzaakte stikstofdepositie onder de in artikel 2.12 van het Bnb gestelde grenswaarde blijft. Het overige gedeelte van deze ruimte kan als “ontwikkelingsruimte” op grond van artikel 2.7, eerste lid, van het Bnb worden toegedeeld aan (deels prioritaire) projecten en andere handelingen bij toestemmingsbesluiten, zoals een vergunning op grond van artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb of een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.2aa, onder a, van het Besluit omgevingsrecht (verder: Bor).

In relatie tot de PAS is relevant dat de voorliggende vergunningaanvraag is ontvangen vóór 1 juli 2015. De PAS voorziet voor de vóór 1 juli 2015 ontvangen aanvragen om een vergunning als bedoeld in artikel 19d, eerste lid, van de Nbw 1998 die sinds 1 januari 2017 gelden als een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb, immers in overgangsrecht. Zo volgt uit artikel 5.13, tweede lid, van het Bnb dat de artikelen 2.7, 2.8 en 2.9 van het Bnb onder omstandigheden niet van toepassing zijn op deze categorie vergunningaanvragen. Daarnaast kent het eerste lid van artikel 5.13 van het Bnb voor deze aanvragen een specifieke uitzondering op het in artikel 5.5, derde lid, van de Wnb opgenomen externe salderingsverbod voor projecten en andere handelingen die betrekking hebben op een inrichting als bedoeld in artikel 1.1 van de Wet milieubeheer en stikstofdepositie veroorzaken op een in de PAS opgenomen Natura 2000-gebied. Daarbij is relevant dat de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State vanaf december 2016 meerdere uitspraken heeft gedaan over het overgangsrecht ten aanzien van de PAS (uitspraken van 14 december 2016, zaaknummer 201600400/1/R2, 28 december 2016, zaaknummer 201601935/1/R2, 1 maart 2017, zaaknummer 201602611/1/R2, en 19 juli 2017, zaaknummer 201602896/1/R2). Uit deze uitspraken komt onder meer naar voren dat het aanvullen en/of wijzigen van een aanvraag na 1 juli 2015 in de regel niet tot gevolg heeft dat het overgangsrecht niet meer van toepassing is op een vóór 1 juli 2015 ontvangen vergunningaanvraag. Dat laatste lijdt evenwel uitzondering indien de aanvraag naderhand zodanig wordt gewijzigd dat een andere activiteit wordt aangevraagd, een vereiste passende beoordeling bij de aanvraag ontbreekt of dat ter voorkoming van een verslechtering van enig Natura 2000-gebied (mitigerende) maatregelen noodzakelijk zijn en de tijdige uitvoering van deze maatregelen op 1 juli 2015 nog niet is verzekerd. Onverminderd

voornoemde uitzonderingen, is als resultaat van het overgangsrecht het regime van de PAS voor een belangrijk gedeelte niet van toepassing op vergunningaanvragen als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb die weliswaar voorzien in het veroorzaken van stikstofdepositie op een in de PAS opgenomen Natura 2000-gebied, maar zijn ingediend vóór 1 juli 2015. Dat laatste geldt eveneens voor de voorliggende vergunningaanvraag.

Met inachtneming van het vorenstaande en de huidige jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, geldt voor de beoordeling van aanvragen om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb die voorzien in het veroorzaken van stikstofdepositie op voor stikstof gevoelige Natura 2000-gebieden én vallen onder het overgangsrecht van de PAS - zoals de voorliggende aanvraag - in zoverre het volgende.

Voor zover een zodanige vergunningaanvraag voorziet in het veroorzaken van stikstofdepositie op een stikstofgevoelig Habitatrichtlijngebied, kan de vergunning in zoverre worden verleend indien voor de exploitatie van de inrichting niet eerder een vergunning op grond van de Nbw 1998 of de Natuurbeschermingswet (oud) is verleend én de aanvraag niet voorziet in een toename van stikstofdepositie op de voor stikstof gevoelige habitats ten opzichte van de situatie met de laagst toegestane ammoniak/NOx-emissie op grond van de Wet milieubeheer of de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht in de periode tussen 7 december 2004 en de datum waarop wordt besloten op de aanvraag (= de referentiesituatie). Voorziet bedoelde aanvraag ten opzichte van voornoemde referentiesituatie (wel) in een toename van stikstofdepositie op de voor stikstof gevoelige habitats in een Habitatrichtlijngebied en is sprake van een project, dan dient een passende beoordeling te worden overgelegd. In een zodanige situatie kan de aangevraagde vergunning in zoverre uitsluitend worden verleend indien door middel van een rechtsgeldige externe saldering, andere mitigerende (beheer)maatregelen of een adequate ecologische onderbouwing uit deze passende beoordeling blijkt dat significante effecten op het betreffende Habitatrichtlijngebied zijn uitgesloten casu quo de zekerheid is verkregen dat de natuurlijke kenmerken van dat gebied niet zullen worden aangetast.

Voor zover een vergunningaanvraag als hier bedoeld voorziet in het veroorzaken van stikstofdepositie op een Vogelrichtlijngebied, dan is het hiervoor gestelde in relatie tot Habitatrichtlijngebieden van overeenkomstige toepassing. Dit laatste met dien verstande dat als referentiesituatie geldt de situatie met de laagst toegestane ammoniak/NOx-emissie op grond van de Hinderwet, de Wet milieubeheer of de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht in de periode tussen de datum waarop het desbetreffende gebied ter uitvoering van de Vogelrichtlijn is aangewezen en de datum waarop wordt besloten op de vergunningaanvraag. Let wel: in voorkomend geval dat een Vogelrichtlijngebied is aangewezen vóór 10 juni 1994, dient 10 juni 1994 als begindatum van de bij de referentiesituatie aan te houden periode te worden gehanteerd.

Overigens kán bij de beoordeling van deze categorie vergunningaanvragen als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb die (mede) voorzien in het veroorzaken van stikstofdepositie op een Limburgs Vogelrichtlijngebied, de door ons college bij besluit van 27 november 2012 vastgestelde Beleidslijn "Toetsing stikstofdepositie bij Limburgse Vogelrichtlijngebieden" (verder: de beleidslijn) in aanmerking worden genomen. Voorziet de betreffende vergunningaanvraag in een project en wordt deze beleidslijn in aanmerking genomen, dan dient aan de hand van een aan deze beleidslijn gerelateerde passende beoordeling te worden aangetoond dat voor zover de vergunningaanvraag voorziet in een (tijdelijke)

toename van stikstofdepositie op één of meer Limburgse Vogelrichtlijngebieden bedoelde toename in de vorm van een externe saldering of anderszins wordt gemitigeerd. Volgens de beleidslijn geldt daarbij in de regel als toetsmoment 7 december 2004, hetgeen tevens veronderstelt dat in voorkomend geval dat extern wordt gesaldeerde, dit dient plaats te vinden met ammoniak/NOx-rechten die op deze datum bij de saldogevende locatie(s) aanwezig waren op grond van de Hinderwet of de Wet milieubeheer.

Los van het vorenstaande, dient er op grond van de relevante jurisprudentie vanuit te worden gegaan dat bij wijziging of uitbreiding van een bestaande inrichting – waarvoor nog niet eerder een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb is verleend – de aanvraag betrekking dient te hebben op de exploitatie van de gehele inrichting na uitbreiding of wijziging.

3.3. De buitenlandse toetsingskaders

Buitenlandse Natura 2000-gebieden vallen nadrukkelijk onder de reikwijdte van artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb. Dat volgt reeds uit deze bepaling in samenhang met de begripsomschrijving van Natura 2000-gebied in artikel 1.1 van de Wnb. Uitvloeisel daarvan is dat bij het beslissen op een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb tevens de gevolgen moeten worden betrokken die een project of andere handeling kan hebben in een buiten Nederland gelegen Natura 2000-gebied. Daarbij gaat het om alle denkbare (negatieve) gevolgen van een project of andere handeling die de natuurlijke kenmerken van een buitenlands Natura 2000-gebied kunnen aantasten. In de praktijk is het vorenstaande evenwel met name van belang voor aanvragen voor projecten op Nederlands grondgebied die (mede) voorzien in stikstofdepositie op buitenlandse Natura 2000-gebieden. Resulteert een zodanige aanvraag niet in een toename van stikstofdepositie op één of meer stikstofgevoelige buitenlandse Natura 2000-gebieden ten opzichte van de toepasselijke, onder 3.2 aangegeven referentiesituatie(s), dan kan er mede gezien de jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State vanuit worden gegaan dat significante effecten in zoverre zijn uitgesloten. Alsdan bestaat geen verplichting tot het maken van een passende beoordeling en kan in zoverre worden overgegaan tot vergunningverlening als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb. In voorkomend geval dat een vergunningaanvraag voor een project (wel) voorziet in een toename van stikstofdepositie op één of meer stikstofgevoelige buitenlandse Natura 2000-gebieden ten opzichte van de toepasselijke, onder 3.2 aangegeven referentiesituatie(s), is het antwoord op de vraag of de aangevraagde situatie significante effecten op deze gebieden kán hebben afhankelijk van het toetsingskader dat wordt gehanteerd. Sinds de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 16 april 2014 (zaaknummer 201304768/1/R2) inzake RWE Eemshaven, is immers evident dat in zoverre niet per definitie het Nederlandse toetsingskader dient te worden gehanteerd. Onder omstandigheden kan, zo blijkt uit voornoemde uitspraak, voor het beoordelen van de effecten van stikstofdepositie op buitenlandse Natura 2000-gebieden (mede) toepassing worden gegeven aan een daarvoor relevant buitenlands toetsingskader. Dat laatste is ten aanzien van het Vlaamse toetsingskader voor stikstofdepositie (zie onder 3.3.2) onlangs expliciet bevestigd in de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 27 december 2017 (zaaknummer 201609761/1/R2). Overigens gaat ook de PAS er vanuit dat voor zover activiteiten op Nederlands grondgebied stikstofdepositie veroorzaken op buitenlandse Natura 2000-gebieden, beoordeling daarvan plaatsvindt volgens het ter plaatse relevante buitenlandse toetsingskader. Voor vergunningaanvragen als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb welke niet onder het overgangsrecht van de PAS vallen, resteert dat zelfs als de enige mogelijkheid.

In verband hiermee wordt onderstaand ingegaan op de relevante buitenlandse toetsingskaders voor de beoordeling van effecten van stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden. Toepassing van deze buitenlandse toetsingskaders is ten aanzien van bedoelde vergunningaanvragen die onder het overgangsrecht van de PAS vallen met name relevant, indien een vergunningaanvraag voor een project op Nederlands grondgebied voorziet in een toename van stikstofdepositie op één of meer stikstofgevoelige buitenlandse Natura 2000-gebieden ten opzichte van de toepasselijke, onder 3.2 genoemde, referentiesituatie(s) die in Nederland worden gehanteerd. Is van een zodanige toename geen sprake, dan kan er immers voor de bedoelde categorie aanvragen reeds op grond van de Nederlandse rechtspraak vanuit worden gegaan dat significante negatieve effecten op Natura 2000 gebieden (binnen en buiten Nederland) zijn uitgesloten en bestaat geen aanleiding om in zoverre (mede) een buitenlands toetsingskader toe te passen.

3.3.1. Het Duitse toetsingskader voor stikstofdepositie

Voorziet een vergunningaanvraag voor een project op Nederlands grondgebied voor geen enkel Duits Natura 2000-gebied in een toename van stikstofdepositie van 0,1 kg N/ha/jaar (7,14 mol/ha/jaar) of meer, dan kan er volgens het Duitse toetsingskader vanuit worden gegaan dat significante effecten zijn uitgesloten. Leidt een zodanige aanvraag voor één of meer Duitse Natura 2000-gebieden wel tot een toename van stikstofdepositie van 0,1 kg N/ha/jaar (7,14 mol/ha/jaar) of meer, dan dient voor het/de betreffende gebied(en) een nadere beoordeling plaats te vinden. Deze beoordeling bestaat er in voorkomend geval primair uit dat ten aanzien van het/de betrokken gebied(en) voor de relevante habitattypen wordt nagegaan of rekening houdend met de extra stikstofdepositie als gevolg van het aangevraagde project en eventuele cumulerende andere projecten, de minimumwaarde van het zogenaamde critical loads-bereik (CL-bereik) wordt overschreden. Wordt de minimumwaarde van het CL-bereik niet overschreden óf bedraagt de stikstofdepositie die wordt veroorzaakt door het aangevraagde project en eventuele cumulerende andere projecten voor de relevante habitattypen minder dan 3% van de minimumwaarde van het CL-bereik, dan kunnen significante effecten ook voor het/de betrokken Duitse Natura 2000-gebied(en) uitgesloten worden geacht.

Rest de situatie dat de minimumwaarde van het CL-bereik wordt overschreden én het 3%-criterium wordt overschreden. Alsdan dient aan de hand van een passende beoordeling anderszins de zekerheid te zijn verkregen dat de natuurlijke kenmerken van de Duitse Natura 2000-gebieden niet zullen worden aangetast. Bij ontstentenis van deze zekerheid, dient er in voorkomend geval vanuit te worden gegaan dat de aangevraagde vergunning dient te worden geweigerd.

Overigens kan onder omstandigheden, in afwijking van het normaliter in eerste aanleg te hanteren (afbakenings)criterium van 0,1 kg N/ha/jaar (7,14 mol/ha/jaar), een afbakeningscriterium worden gehanteerd van 0,3 kg N/ha/jaar (21,42 mol/ha/jaar). Een en ander is evenwel afhankelijk van onder meer de juridische ontwikkelingen en de staat van instandhouding van de kwalificerende habitats en soorten ten tijde van het besluit op de vergunningaanvraag.

3.3.2. Het Vlaamse toetsingskader voor stikstofdepositie

De beoordeling van de effecten van stikstofdepositie, maar ook van zwaveldepositie op Natura 2000-gebieden bevindt zich in Vlaanderen momenteel in een transitiefase, die uiteindelijk moet leiden tot vaststelling van een Programmatische Aanpak Stikstof (PAS) naar Nederlands voorbeeld. Onderdeel van deze transitiefase is de inwerkingtreding per 27 februari 2015 van een tijdelijk Vlaams toetsingskader

voor de beoordeling van stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden. Dit toetsingskader is per 1 juli 2017 op onderdelen aangepast.

Op basis van deze toetsingsmethode kunnen significante negatieve effecten in eerste aanleg uitgesloten worden geacht, indien in een Vlaams Natura 2000-gebied met inbegrip van de bijdrage van een aangevraagd project op Nederlands grondgebied geen sprake is van een overbelaste situatie dan wel wanneer als gevolg van een zodanig project binnen een Vlaams Natura 2000-gebied ter plaatse van een relevant (potentieel) habitatype of een voorlopige zoekzone de zogenaamde nulcontourlijn niet wordt overschreden. De nulcontourlijn bedraagt in Vlaamse Natura 2000-gebieden voor eutrofiëring via lucht 0,30 kg N/ha/jaar (21,42 mol/ha/jaar) en voor verzuring via lucht 21,45 Zeq/ha/jaar. Voorziet een vergunningaanvraag voor een project op Nederlands grondgebied binnen één of meer Vlaamse Natura 2000-gebieden ter plaatse van een relevant (potentieel) habitatype of een voorlopige zoekzone in een toename van stikstofdepositie van meer dan 0,30 kg N/ha/jaar (21,42 mol/ha/jaar), onderscheidenlijk 21,45 Zeq/ha/jaar (21,45 mol/ha/jaar) dan is in zoverre een nadere beoordeling noodzakelijk.

Significante negatieve effecten als gevolg van stikstofdepositie vanwege het aangevraagde project (zowel ammoniak als NOx) kunnen worden uitgesloten indien de activiteit waarop de aanvraag betrekking heeft ter plaatse van de relevante (potentiële) habitatypes of een daarvoor aangewezen voorlopige zoekzone leidt tot een stikstofdepositie van minder dan 5% van de geldende kritische depositiewaarde. Bij deze beoordeling dient te worden gekeken naar de gehele beoogde activiteit. Voorwaarde voor uitbreidingen van bestaande activiteiten, zogenaamde “hervergunningen” en nieuwe activiteiten is evenwel dat in de vergunning de gangbare emissiereducerende technieken (BBT) zijn voorgeschreven.

Voor SOx als gevolg van de uitstoot van zwavelhoudende gassen (SO₂, SO₃, H₂SO₄, HCl), is hetgeen hiervoor is vermeld van overeenkomstige toepassing

Voldoet het aangevraagde project op Nederlands gebied niet aan de hiervoor genoemde criteria, dan dient er vanuit te worden gegaan dat vergunningverlening uitsluitend mogelijk is, indien op grond van een in een passende beoordeling opgenomen ecologische onderbouwing de zekerheid bestaat dat de natuurlijke kenmerken van de relevante Vlaamse Natura 2000-gebieden niet zullen worden aangetast.

3.3.3. Het Waalse toetsingskader voor stikstofdepositie

Wallonië kent op dit moment geen eigen toetsingskader voor het beoordelen van de effecten van stikstofdepositie op Waalse Natura 2000-gebieden, veroorzaakt door aangevraagde projecten. Dat laatste veronderstelt dat de voor de toetsing van een vergunningaanvraag voor een project op Nederlands grondgebied welke voorziet in stikstofdepositie op één of meer stikstofgevoelige Waalse Natura 2000-gebieden bij voorkeur een passende beoordeling wordt opgesteld, waaruit blijkt of in zoverre de zekerheid bestaat dat de natuurlijke kenmerken van de relevante Waalse Natura 2000-gebieden niet zullen worden aangetast.

Relevant is evenwel dat - naar aanleiding van voorliggende vergunningaanvragen van ENCI B.V. te Maastricht en tegen de achtergrond van het bepaalde in artikel 4, derde lid, van het Verdrag van de Europese Unie – in dit verband op 15 januari 2015 afstemmingsoverleg heeft plaatsgevonden met het Waalse gewest, meer in het bijzonder met het Département de la Nature et des Forêts (DNF). Daarbij is namens DNF medegedeeld dat, bij gebreke van een Waals toetsingskader, ermee wordt ingestemd dat de beoordeling van een vergunningaanvraag voor een project op Nederlands grondgebied welke (mede) voorziet in stikstofdepositie op één of meer Waalse Natura 2000-gebieden in zoverre plaatsvindt met inachtneming van het hiervoor toegelichte Vlaamse toetsingskader. Een en ander is door DNF bevestigd bij brief van 9 september 2015. Gegeven het feit dat DNF daarmee uitdrukkelijk heeft ingestemd, is het verdedigbaar dat voor het beoordelen van de effecten van stikstofdepositie op Waalse Natura 2000-

gebieden, welke wordt veroorzaakt door een aangevraagd project op Nederlands grondgebied het Vlaamse toetsingskader wordt toegepast. Dit laatste geldt te meer nu in voorkomende gevallen dat het voornemen bestaat om voor een zodanig project tot vergunningverlening over te gaan, tijdig afstemmingsoverleg plaatsvindt met DNF waarbij informatie wordt verstrekt over (de gevolgen van) het betreffende project, de vergunningaanvraag (inclusief alle relevante bijbehorende stukken) en de (ontwerp)besluiten tot vergunningverlening aan de Waalse autoriteiten worden gezonden, van de (ontwerp)besluiten op een toereikende wijze kennis wordt gegeven in Wallonië, alsmede genoegzaam de gelegenheid wordt geboden om kennis te nemen van alle relevante stukken, zienswijzen naar voren te brengen en beroep in te stellen.

3.4. De kenmerken van de Natura 2000-gebieden.

Binnen de invloedssfeer van de Site Chemelot zijn diverse binnen- en buitenlandse Natura 2000-gebieden gelegen. In de nabijheid van de inrichting gaat het onder meer om de Nederlandse Natura 2000-gebieden “Grensmaas”, “Geleenbeekdal”, “Geuldal” en “Bunder- en Esloërbos” en de Belgische Natura 2000-gebieden “Uiterwaarden langs de Limburgse Maas en Vijverbroek” (ook wel Natura 2000-gebied “Maasvallei” genoemd) en “Mechelse heide en vallei van de Ziepbeek”. Onderstaand is een beschrijving van voornoemde gebieden opgenomen.

3.4.1. Gebiedsbeschrijving “Grensmaas”

Natura 2000 Landschap	: <i>Rivierengebied</i>
Status	: <i>Habitatrichtlijn</i>
Gemeenten	: <i>Echt-Susteren, Maasgouw, Maastricht, Meerssen, Sittard-Geleen, Stein</i>
Oppervlakte	: <i>circa 301 ha.</i>

Gebiedsbeschrijving

Bij brief van 19 mei 2003 heeft de minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit het natuurgebied Grensmaas aangemeld bij de Europese Commissie als speciale beschermingszone in het kader van de Habitatrichtlijn 92/43/EEG. Het besluit Natura 2000-gebied Grensmaas, inhoudende de aanwijzing als speciale beschermingszone in het kader van de Habitatrichtlijn 92/43/EEG, is per 3 september 2013 definitief geworden.

De Grensmaas vormt tussen Maastricht en Maasbracht de grens met België. De Grensmaas heeft het karakter van een vrij afstromende grindrivier. De oorspronkelijke Grensmaas werd gekenmerkt door een dynamische overstromingsvlakte met grindbanken, hoogwatergeulen, open ooibos en veel pioniermilieus op zand en grind. De huidige Grensmaas is als gevolg van insnijding van haar zomerbed en opslibbing van de weerden een smalle, diep gelegen loop geworden. Deze ligt tussen hoge weerden die worden geflankeerd door gronden van oudere oorsprong. De slingerende rivier is 's zomers vaak zeer ondiep. Stroomafwaarts van Maaseik wordt het verval van de rivier kleiner en worden de weerden breder. Hier zijn in het verleden dikke pakketten grind afgezet. In deze regio hebben grootschalige delfstofwinningen plaatsgevonden. Daardoor is een veelheid aan plassen in het landschap ontstaan, de Maasplassen. In dit Maasplassengebied liggen rondom Stevensweert en Thorn enkele natuurontwikkelingsterreinen, waaronder Koningssteen, die deel uitmaken van het gebied.

Van circa 2008 tot 2022 wordt, mede op initiatief van de overheid het Grensmaasproject uitgevoerd. Naast hoogwaterbescherming levert dit project een bijdrage aan grootschalige natuurontwikkeling in het Grensmaasgebied en ecologisch herstel van de rivier. Het Grensmaasproject beoogt een positieve bijdrage te leveren aan de Natura 2000 doelen voor het gebied. In welke mate en op welke termijn het Grensmaasproject bijdraagt aan de instandhoudingsdoelen is niet goed op voorhand te voorspellen.

Aangewezen habitattypen en -soorten met bijbehorende instandhoudingsdoelen

Grensmaas is aangewezen voor de volgende natuurlijke habitattypen opgenomen zoals in bijlage I van Richtlijn 92/43/EEG; prioritaire typen zijn aangeduid meteen sterretje (*):

- H3260B Beken en rivieren met waterplanten (grote fonteinkruiden): uitbreiding oppervlakte en behoud kwaliteit.
- H3270 Slikkige rivieroever: behoud oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H6430A Ruigten en zomen (moerasspirea): behoud oppervlakte en kwaliteit.
- H91E0A *Vochtige alluviale bossen (zachthoutoibossen): behoud oppervlakte en verbetering kwaliteit.

Grensmaas is aangewezen voor de volgende soorten zoals opgenomen in bijlage II van Richtlijn 92/43/EEG:

- H1099 Rivierprik: behoud omvang en kwaliteit leefgebied voor uitbreiding populatie.
- H1106 Zalm: behoud omvang en kwaliteit leefgebied voor uitbreiding populatie.
- H1163 Rivierdonderpad: behoud omvang en kwaliteit leefgebied voor behoud populatie.
- H1337 Bever: behoud omvang en kwaliteit leefgebied voor uitbreiding populatie.

3.4.2. Gebiedsbeschrijving “Geleenbeekdal”

Natura 2000 Landschap	: <i>Heuvelland</i>
Status	: <i>Habitatrichtlijn</i>
Gemeenten	: <i>Beek, Heerlen, Nuth, Schinnen, Voerendaal</i>
Oppervlakte	: <i>circa 286 ha.</i>

Gebiedsbeschrijving

Bij brief van 19 mei 2003 heeft de minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit het natuurgebied Geleenbeekdal aangemeld bij de Europese Commissie als speciale beschermingszone in het kader van de Habitatrichtlijn 92/43/EEG. Het besluit Natura 2000-gebied Geleenbeekdal, inhoudende de aanwijzing als speciale beschermingszone in het kader van de Habitatrichtlijn 92/43/EEG, is per 3 september 2013 definitief geworden.

De Geleenbeek is een zijbeek van de Maas. Het Geleenbeekdal omvat een aantal gebieden langs de boven- en middenloop van de beek en enkele van haar zijbeken tussen Heerlen en Geleen. De beek ontspringt op de noordflank van het Plateau van Ubachsberg ter hoogte van het Imstenraderbos en stroomt vervolgens in noordelijke richting naar de Maas. De beek is relatief diep ingesneden in de met löss bedekte plateaus en wordt gevoed met deels zeer kalkrijk kwelwater dat op diverse plaatsen als bronnen aan de oppervlakte komt. Hierdoor worden soortenrijke broek- en bronbossen, natte graslanden en ruigten aangetroffen, met daarin onder meer populaties van de Zeggekorfslak. Op de beekdalflanken

komen hellingbossen voor met Eiken-haagbeukenbos en Wintereiken-beukenbos. In de Kathagerbeemden en een terrein bij Weustenrade komen bijzondere kalkmoerassen voor.

Binnen het Natura 2000-gebied zijn de Kathagerbeemden één van de belangrijkste natuureservaten. Dit moerasgebied bij Vaesrade bestaat uit een complex van bossen, ruigten en een hooiland en bevat een groot aantal bronnen en kwelgebieden. Het gebied is sinds de jaren zestig sterk vernat, door verzakkingen ten gevolge van mijngangen in de ondergrond. De Kathagerbeemden kent een grote diversiteit aan planten en dieren doordat er op een kleine oppervlakte een grote variatie aan milieufactoren voorhanden is. De natuurlijke overstromingsdynamiek is sinds 1988 uit dit deel van de Geleenbeek verdwenen, na bedijking van de oevers.

Het Imstenraderbos ligt ten zuidoosten van de bron bij Benzenrade. Het bos bestaat uit oude Beuken-eikenbossen en Eiken-haagbeukenbossen en is in ieder geval al sinds de 18^e eeuw bebost. Tussen Terworm en Ten Esschen liggen langs de Geleenbeek vochthoudende, basenminnende loofbos- en bronbosvegetaties. Het Cortenbacherbos ligt ten noorden van kasteel Cortenbach en is een vochtig loofbos langs de Cortenbacherbeek, een zijbeek van de Geleenbeek. Bij Weustenrade ligt langs de Geleenbeek een natuurontwikkelingsproject. Het is ontwikkeld tot een gevarieerd gebied met vier bronpoelen en drassige laagten. De deelgebieden Hulsbergerbeemden en Wijnandsrade liggen langs de Hulsbergerbeek, die uitmondt in de Geleenbeek. Deze deelgebieden bestaan uit beekbegeleidende bossen en hooilanden. Deze vegetaties komen ook in het deelgebied Hellebroek voor. De Platsbeek is een andere zijbeek van de Geleenbeek. Rond deze beek liggen vochtige loofbossen, hooilanden en populierenopstanden en langs de Platsbeek is een populatie van de Nauwe korfslak bekend. Langs de Geleenbeek van de Kathagerbeemden tot en met Schinnen liggen beekbegeleidende bossen. Het Stammenderbos is het meest noordelijk deelgebied en bevat een fraaie overgang van alluviaal bronbos aan de voet naar Eiken-haagbeukenbos op de helling en Beuken-eikenbossenbos langs de bovenrand.

Aangewezen habitattypen en -soorten met bijbehorende instandhoudingsdoelen

Geleenbeekdal is aangewezen voor de volgende natuurlijke habitattypen zoals opgenomen in bijlage I van Richtlijn 92/43/EEG; prioritaire habitattypen zijn aangeduid met een sterretje (*):

- H7230 Kalkmoerassen: uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H9120 Beuken-eikenbossen met Hulst: behoud oppervlakte en behoud kwaliteit.
- H9160B Eiken-haagbeukenbossen (heuvelland): behoud oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H91E0C *Vochtige alluviale bossen (beekbegeleidende bossen): uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit.

Geleenbeekdal is aangewezen voor de volgende soorten zoals opgenomen in bijlage II van Richtlijn 92/43/EEG:

- H1014 Nauwe korfslak: behoud omvang en kwaliteit leefgebied voor behoud populatie.
- H1016 Zeggekorfslak: behoud omvang en verbetering kwaliteit leefgebied voor behoud populatie.
- H1083 Vliegend hert: behoud omvang en kwaliteit leefgebied voor behoud populatie.

3.4.3. Gebiedsbeschrijving “Geuldal”

Natura 2000 Landschap :*Heuvelland*

Status :*Habitatrichtlijn*

Gemeenten	: <i>Gulpen-Wittem, Maastricht, Eijsden-Margraten, Meerssen, Nuth, Vaals, Valkenburg a/d Geul, Voerendaal</i>
Oppervlakte	: <i>circa 2.472 ha.</i>

Gebiedsbeschrijving

Bij brief van 19 mei 2003 heeft de minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit het natuurgebied Geuldal aangemeld bij de Europese Commissie als speciale beschermingszone in het kader van de Habitatrichtlijn 92/43/EEG.

Het Geuldal is met een oppervlakte van bijna 2500 hectaren een van de omvangrijkste Natura 2000-gebieden in ons land. Het Geuldal bestaat uit grote delen van het beekdal van de Geul, de Gulp en een aantal zijbeken met enkele aangrenzende hellingen en plateaudelen. Het gebied wordt gekenmerkt door grote hoogteverschillen en is mede daardoor bijzonder gradiëntrijk. Op de plateaus en hellingbossen zijn door afstromend waterdiepe grubben uitgesleten. In het dal bevinden zich betrekkelijk voedselrijke en natte tot vochtige gronden met een afwisseling van hooilanden en diverse bosgemeenschappen. De hoger gelegen, droge hellingen bestaan uit een voedselarme en kalkarme bovenste helft en een wat voedselrijkere onderste helft, waarbij kalkgesteente soms dagzoomt (in groeven). Op veel plaatsen komen bronnen voor op de hellingen, waaruit smalle beekjes ontspringen. De graslanden en bossen die hier voorkomen bevatten orchideeënrijke hellingbossen, kalkgraslanden, heischrale graslanden en begroeiingen op rotsranden. In het zuidoosten komen op het plateau uitgestrekte beukenbossen voor waarvan de Veldbies-beukenbossen (*Luzulo-Fagetum*), voor Nederlandse begrippen, bijzonder zijn. Het Geuldal is belangrijk voor Ingekorven en vale vleermuis, daarnaast Vliegend hert, Geelbuikvuurpad en Spaanse vlag.

Aangewezen habitattypen en –soorten en bijbehorende instandhoudingsdoelen

Het Geuldal is aangewezen voor de volgende natuurlijke habitattypen zoals opgenomen in bijlage I van Richtlijn 92/43/EEG; prioritaire habitattypen zijn aangeduid met een sterretje (*):

- H3260A Beken en rivieren met waterplanten: uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H6110 *Pionierbegroeiingen op rotsbodem: uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H6130 *Zinkweiden: uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H6210 *Kalkgraslanden: uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H6230 *Heischrale graslanden: uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H6430C Ruigten en zomen: uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H6510A Glanshaver- en vossenstaartheilanden: uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H7220 *Kalktufbronnen: behoud oppervlakte en kwaliteit.
- H7230 Kalkmoerassen: uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H9110 Veldbies-beukenbossen: uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H9120 Beuken-eikenbossen met hulst: behoud oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H9160B Eiken-haagbeukenbossen: behoud oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H91E0C *Vochtige alluviale bossen: uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit.

Geuldal is aangewezen voor de volgende soorten zoals opgenomen in bijlage II van Richtlijn 92/43/EEG; prioritaire soorten zijn aangeduid met een sterretje (*); Habitatsoorten met een plusje (+) aangeduid zijn als complementair doel aan het Habitatrichtlijngebied toegevoegd:

- H1037 +Gaffellibel: behoud omvang en verbetering kwaliteit leefgebied voor vestiging duurzame populatie.
- H1078 *Spaanse vlag: behoud omvang en kwaliteit leefgebied voor behoud populatie.
- H1083 Vliegend hert: uitbreiding omvang en verbetering kwaliteit van het leefgebied voor uitbreiding populatie.
- H1096 Beekprik: uitbreiding verspreiding, omvang en verbetering kwaliteit leefgebied voor uitbreiding populatie.
- H1163 Rivierdonderpad: uitbreiding verspreiding, omvang en verbetering kwaliteit leefgebied voor uitbreiding populatie.
- H1166 Kamsalamander: behoud omvang en kwaliteit leefgebied voor behoud populatie.
- H1193 Geelbuikvuurpad: uitbreiding verspreiding, omvang en verbetering kwaliteit leefgebied voor uitbreiding populatie.
- H1318 Meervleermuis: behoud omvang en kwaliteit leefgebied voor behoud populatie.
- H1321 Ingekorven vleermuis: behoud omvang en kwaliteit leefgebied voor behoud populatie.
- H1324 Vale vleermuis: uitbreiding omvang en verbetering kwaliteit leefgebied voor uitbreiding populatie.

3.4.3. Gebiedsbeschrijving “Bunder- en Elsloërbos”

Natura 2000 Landschap	: <i>Heuvelland</i>
Status	: <i>Habitatrichtlijn</i>
Gemeente	: <i>Bunde, Stein</i>
Oppervlakte	: <i>circa 360 ha.</i>

Gebiedsbeschrijving

Bij brief van 19 mei 2003 heeft de minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit het natuurgebied Bunder- en Elsloërbos aangemeld bij de Europese Commissie als speciale beschermingszone in het kader van de Habitatrichtlijn 92/43/EEG. Het besluit Natura 2000-gebied Bunder- en Elsloërbos, inhoudende de aanwijzing als speciale beschermingszone in het kader van de Habitatrichtlijn 92/43/EEG, is per 5 juni 2013 definitief geworden.

Het Bunder- en Elsloërbos accentueert de oostelijke Maasdalhelling. De structuur in het bos is erg divers. In het algemeen geeft de vegetatie een goede weerspiegeling van de abiotische omstandigheid. Het geaccidenteerde karakter wordt benadrukt door een aantal ingeslepen erosiedalen. Voor een deel zijn dit droge dalen, voor een deel dalen met kleine beken.

Het Bunder- en Elsloërbos wordt gekarakteriseerd als een zeer soorten- en gradiëntrijk hellingbos met bronmilieu's en beken met hoge natuurwaarden. Het Bunder- en Elsloërbos omvat een reeks bossen op de steile, oostelijke helling van het Maasdal op de overgang naar het Centraal Plateau. De bossen bevatten kalkrijke bronnen (waaronder kalktufbronnen) en beken en behoort tot de mooiste bronbossen in ons land. In de bossen is de hele gradiënt van relatief droog wintereiken-beukenbos op het plateau via gierstgras-beukenbos en parelgrasbeukenbos naar elzen- en essenbronbos op de onderste hellingdelen aanwezig. Onder aan de helling nabij kasteel Elsloo bevinden zich vochtige hooilanden.

Aangewezen habitattypen en -soorten met bijbehorende instandhoudingsdoelen

Bunder- en Elsloërbos is aangewezen voor de volgende natuurlijke habitattypen zoals opgenomen in bijlage I van Richtlijn 92/43/EEG; prioritaire habitattypen zijn aangeduid met een sterretje (*):

- H6430C Ruigten en zomen (Droge bosranden): uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H7220 Kalktufbronnen*: behoud oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H9160B Eiken-Haagbeukenbossen (Heuvelland): behoud oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H91E0C Vochtige alluviale bossen (Beekbegeleidende bossen)*: behoud oppervlakte en verbetering kwaliteit.

Bunder- en Elsloërbos is aangewezen voor de volgende soort zoals opgenomen in bijlage II van Richtlijn 92/43/EEG; prioritaire soorten zijn aangeduid met een sterretje (*):

- H1078: Spaanse vlag*: behoud omvang en kwaliteit leefgebied voor behoud populatie.

3.4.4. Gebiedsbeschrijving “Uiterwaarden langs de Limburgse Maas met Vijverbroek” (België)

Gebiedscode	: <i>BE-2200037</i>
Status	: <i>Habitatrichtlijn</i>
Land/regio	: <i>België</i>
Oppervlakte	: <i>circa 645 ha.</i>

Gebiedsbeschrijving

Het Natura 2000 gebied Uiterwaarden langs de Limburgse Maas met Vijverbroek ligt in België, in het Vlaams gewest in de provincie Limburg op het grondgebied van de gemeenten Kinrooi, Maaseik, Dilsen-Stokkem, Maasmechelen en Lanaken. Dit Natura 2000 gebied bestaat uit 13 deelgebieden met een gezamenlijke oppervlakte van 645 ha.

Het gebied bestaat uit een complex van hoofdzakelijk kleine nog zeer waardevolle hooilandpercelen, met ten noorden ervan een moerasgebied (Vijverboek). Het gebied Vijverbroek bevindt zich in het uiterste noordoosten van de Belgische provincie Limburg, zo'n 8 km ten noorden van Maaseik en wordt beheerd door Natuurpunt. Het is gelegen op het grondgebied van de gemeenten Kessenich (B), Thorn (NL) en Neeritter (NL).

Door eeuwenlange verleggingen van de Maas is het buiten de invloedssfeer van de Maas komen te liggen en is de afgesloten Maasarm langzaam aan het verlanden. Het gebied bestaat uit elzenbroek, populieraanplantingen, wilgenstruweel, graslanden en ruigtes en nog een aantal resterende stukjes trilveen. De steilrand die het gebied ten westen, noorden en oosten omsluit, vormt de scheiding tussen het hoger gelegen laagterras van de Maas en de alluviale vlakte, waartoe het Vijverbroek behoort. Aan de zuidkant vormt de weg tussen Thorn en Kessenich de grens van het gebied.

Flora en fauna

Het landschappelijk waardevolste en ecologisch belangrijkste gebied in het sterk afgetakelde noordelijk Maasland is het 140 hectare grote Vijverbroek. Deze kwelzone is een oude Maasmeander gelegen aan de rand van het alluviale gebied. In een groot deel van het gebied heeft zich een venige bodem ontwikkeld. Op de natste delen komt een elzenbroekbos voor. Het meest waardevolle vegetatietype in het Vijverbroek betreft enkele plaatselijke drijftilgemeenschappen met soorten als Waterscheerling, Moerasvaren en Grote Boterbloem. De flora is erg soortenrijk, met veel verschillende soorten zeggen,

Moerasvaren, Waterscheerling, Grote Boterbloem, Dotterbloem en Gele lis. Ook voor vogels is het gebied van belang, bedreigde soorten zoals Blauwborst, Nachtegaal, Wespendif, Boomvalk, Havik, Wielewaal en Sprinkhaanzanger komen er nog voor.

Wegens de aanwezigheid van drijftillen en elzenbroekbos op een venige bodem werd het Vijverbroek voorgedragen in het kader van de aanwijzing tot Habitatrichtlijngebied (Richtlijn 42/93/EEG). Tevens werd het opgenomen in de lijst van zones die een speciale bescherming verdienen voor het behoud van de vogelstand (Richtlijn 74/409/EEG) en werd als landschap beschermd.

Status Natura 2000

Voor aangewezen habitattypen en soorten zijn door de Belgische overheid nog geen instandhoudingsdoelen geformuleerd.

Gebiedscode: BE-2200037

Het Natura 2000-gebied "Uiterwaarden langs de Limburgse Maas met Vijverbroek" heeft een totale omvang van 645 hectare. Het gebied ligt parallel aan het Nederlandse Natura 2000-gebied "Grensmaas".

Habitattypen waarvoor het gebied is aangewezen:

- H6510 Glanshaver- en vossenstaartheuvels
- H7140 Overgangs- en trilvenen
- H91E0 Vochtige alluviale bossen
- H91F0 Droge hardhoutoibossen

Habitatrichtlijnsoorten waarvoor het gebied is aangewezen:

- H1355 Otter
- H1166 Kamsalamander
- H1149 Kleine modderkruiper
- H1099 Rivierprik
- H1134 Bittervoorn

Van het gebied valt alleen het deelgebied Vijverbroek (140 ha) onder het vogelrichtlijngebied "Hamonterheide, Hageven, Buitenheide, Stamprooierheide en Mariahof" (BE-2221314).

Vogelsoorten waarvoor het gebied is aangewezen:

- A272: Blauwborst
- A072: Wespendif

3.4.5. Gebiedsbeschrijving "Mechelse Heide en de vallei van de Ziepeek" (België)

Gebiedscode	: <i>BE-33002</i>
Status	: <i>Vogelrichtlijn</i>
Land/regio	: <i>België</i>
Oppervlakte	: <i>totaal circa 3.741ha. vogelrichtlijngebied 2.344 ha.</i>

Gebiedsbeschrijving

Het gebied ligt in het westen van de gemeenten Lanaken en Maasmechelen en bevindt zich in de overgangszone tussen het Kempens Plateau en de Maasvallei. Het habitatrichtlijngebied valt grotendeels samen met het Vogelrichtlijngebied 'Mechelse Heide en de vallei van de Ziepbeek'.

Het gebied bestaat uit grote aaneengesloten heide- en bosgebieden. Belangrijke vengebieden zijn onder andere het Heuvels- en Kruisven. Langs de Ziepbeek komen natte heidevegetaties voor. Belangrijke bossen zijn het Daelbroekbos, Lanklaarderbos, Dilserbos en bossen gelegen langs de Asbeek. Het Lanklaarder- en Dilserbos zijn belangrijk omwille van de historische eikenbossen.

Flora en fauna

Op de Mechelse heide komen voornamelijk vegetaties voor die groeien op een droge bodem, zoals struikheide. Verspreid in het gebied komen hoge struiken en bomen voor. De bomen bieden beschutting voor hagedissen en vogels (o.a. boompieper, roodborsttapuit en nachtzwaluw). Naast typische heidebewoners (o.a. mieren, zandloopkevers en konijnen), komen ook zeldzame diersoorten voor zoals de gladde slang en zadelsprinkhaan.

De Vallei van de Ziepbeek bestaat uit een afwisseling van vochtige en droge heide, gageelstruwelen, natte bossen, moerassen en vijvers. Hier groeien soorten als dopheide, beenbreek en klokjesgentiaan. Het heidegebied trekt een gevarieerd faunaleven aan, waaronder de Heivlinder en het gentiaanblauwtje. Langs de vijvers groeit veel Snavelzegge, Pluimzegge, Draadzegge en Klein blaasjeskruid. In het water groeit Duizendknoopfonteinkruid en Witte waterlelie. Op de oevers groeit Waternavel en Melkeppe tussen het Riet. Langs de paden groeit Kruiwilg, Tandjesgras en Borstelgras. Rondom de vochtige heide groeien berkenbossen met veel Wilde gageel in de ondergroei. Hier en daar komt Koningsvaren voor. Op de hogere heuvels rondom het reservaat liggen bossen met Grove den en Zwarte den. Het gebied is een belangrijke broedplaats voor de nachtzwaluw.

Habitatrichtlijngebied

Gebiedscode: BE-2200035

Voor aangewezen habitattypen en soorten zijn door de Belgische overheid nog geen instandhoudingsdoelen geformuleerd.

Het Natura 2000-gebied Mechelse heide en de vallei van de Ziepbeek heeft een totale omvang van 3741 hectare. Het dichtstbijzijnde Nederlandse Natura 2000-gebied is de Grensmaas op 3,5 km.

Habitattypen waarvoor het gebied is aangewezen:

- H2330 Zandverstuivingen
- H3130 Zwakgebufferde vennen
- H4010 Vochtige heiden
- H4030 Droge heiden
- H6230 Heischrale graslanden
- H7140 Overgangs- en trilvenen
- H7150 Pioniervegetaties met snavelbiezen
- H9190 Oude eikenbossen
- H91E0 Vochtige alluviale bossen

Habitatrichtlijnsoorten waarvoor het gebied is aangewezen:

- H1042 Gevlekte witsnuitlibel
- H1083 Vliegend hert
- H1096 Beekprik

Vogelrichtlijngebied

Gebiedscode: BE2200727

Het vogelrichtlijngebied Mechelse Heide en de vallei van de Ziepbeek overlapt grotendeels met het habitatrichtlijngebied. De oppervlakte van het vogelrichtlijngebied is 2344 ha.

Broedvogelsoorten waarvoor het gebied is aangewezen:

- A021 Roerdomp
- A072 Wespandief
- A082 Bruine kiekendief
- A224 Nachtzwaluw
- A229 IJsvogel
- A236 Zwarte specht
- A246 Boomleeuwerik
- A272 Blauwborst
- A409 Korhoen

Trekvogels waarvoor het gebied is aangewezen:

- A060 Witoogeend
- A068 Nonnetje
- A094 Visarend
- A127 Kraanvogel

4. Overwegingen

4.1. Aanvraag

Zoals eerder aangegeven, is op 12 juni 2015 van CSP te Geleen een aanvraag ingekomen om een vergunning als bedoeld in artikel 19d, eerste lid, van de Nbw 1998, welke vanaf 1 januari 2017 geldt als een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb.

De complete aanvraag is met de volgende documenten onderbouwd:

- [1]. Aanvraagformulier vergunning Natuurbeschermingswet, inclusief Chemelot Site Permit BV “Natuurtoets voor vergunningaanvraag Natuurbeschermingswet 1998 huidige activiteiten Chemelot Site”, op 12 juni 2015 ingekomen namens Chemelot Site Permit BV;
- [2]. Aanvullende gegevens bij de ingediende aanvraag vergunning Wet natuurbescherming voor de site Chemelot, inclusief “Aanvullende gegevens bij de ingediende aanvraag vergunning Wet natuurbescherming voor de site Chemelot”, op 2 augustus 2017 ingekomen.
- [3]. Vervangende en aanvullende gegevens bij de ingediende aanvraag vergunning Wet Natuurbescherming voor de site Chemelot, op 7 september 2017 ingekomen.

De aanvraag heeft betrekking op de activiteiten, zoals beschreven in “Aanvullende gegevens bij de ingediende aanvraag vergunning Wet natuurbescherming voor de site Chemelot”, document [2], blz. 7;

Activiteiten waarvoor de Wnb-vergunning wordt gevraagd.

De huidige aanvraag om Wnb-vergunning heeft betrekking op de volgende activiteiten:

1. *de activiteiten (en bijbehorende milieubelasting) waarvoor op 12 juni 2015 een omgevingsvergunning milieu op grond van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht was verleend. In bijlage 1 is opgenomen welke activiteiten (en corresponderende vergunningbesluiten) het betreft;*
2. *de activiteiten waarvoor op 12 juni 2015 een vergunning op grond van de Waterwet (of de daaraan voorafgaande Wet verontreinigingen oppervlaktewateren) was verleend. In bijlage 2 is opgenomen welke activiteiten (en corresponderende vergunningbesluiten) het betreft. Zoals nader in hoofdstuk 4 wordt toegelicht, wordt evenwel ten aanzien van een aantal parameters waarvoor een vergunning op grond van de Waterwet geldt, in deze aanvraag om Wnb-vergunning een beperking aangevraagd ten opzichte van de geldende watervergunningen.*

4.2. Bedrijfsactiviteiten op de site Chemelot

De site Chemelot, groot 800 ha, is een geïntegreerd bedrijventerrein gelegen in de gemeente Sittard-Geleen en de gemeente Stein, en bestaat uit het Industrial park (door A76 verdeeld in een noord- en

zuid-gedeelte), de Brightlands Chemelot Campus, een gedeelte van het industrieterrein Havengebied Stein (de voormalige DSM-haven Stein), de integrale afwaterzuiveringsinstallatie (IAZI) in Stein en de grondstroken tussen het Industrieterrein Havengebied Stein en de locatie in Geleen waarvoor de transportleidingen en de (interne) spoorlijn lopen. Van de bedrijfsactiviteiten is onderstaand een nadere omschrijving overgenomen uit de “Aanvullende gegevens bij de ingediende aanvraag vergunning Wet natuurbescherming voor de Site Chemelot”, document [2], blz. 5:

2.1 Inleiding: activiteiten op de site Chemelot waarvoor een omgevings- resp. watervergunning is verleend

De site Chemelot is geheel gelegen in de provincie Limburg en is ontstaan in de mijnbouwperiode toen er steenkool verwerkende en daaraan gerelateerde activiteiten plaatsvonden. De activiteiten werden allen bedreven door de Staatsmijnen die zich op de site Chemelot naast steenkool verwerkende activiteiten toelegden op chemische activiteiten. De privatisering van de activiteiten na de sluiting van de mijnen heeft geresulteerd in de oprichting van de naamloze vennootschap DSM. Het bedrijventerrein is vervolgens uitgegroeid tot een site met tal van samenhangende chemische activiteiten, uitgevoerd door meerdere in hoge mate van elkaar afhankelijke procesinstallaties. DSM heeft zich daarna uitsluitend toegelegd op chemische activiteiten gericht op gezondheid, voeding en materialen (Life Sciences en Materials Sciences) en in verband daarmee het merendeel van haar bedrijfsonderdelen op de site Chemelot verkocht. Daardoor is nu sprake van een site waar verscheidene partijen zijn gevestigd (multi user site). Op de huidige site Chemelot zijn procesinstallaties aanwezig waarin diverse (deel)producten worden geproduceerd en worden voorts algemene en ondersteunende activiteiten en diensten verricht. In deze procesinstallaties worden, uitgaande van diverse grondstoffen – waarvan aardgas en nafta/ LPG het belangrijkste zijn – en een groot aantal hulpstoffen, diverse producten vervaardigd die als gas, vloeistof of vaste stof door andere fabrieken binnen de site Chemelot worden toegepast als grond- of hulpstof bij hun productieprocessen. Hierdoor vindt binnen de inrichting een intensief productentransport plaats. Een deel van deze stoffen wordt tevens als grond- of hulpstof naar elders gevestigde afnemers afgevoerd. Op de campus worden processen geoptimaliseerd en nieuwe processen ontwikkeld die geëxploiteerd worden op de site Chemelot.

De site Chemelot is één inrichting in de zin van de Wet milieubeheer. CSP beschikt aldus over één omgevingsvergunning voor milieu bestaande uit 61 deelvergunningen (hoofdstukken) waarbij hoofdstuk 1 (deelvergunning 1) algemene voorschriften bevat die op alle deelrichtingen van toepassing zijn en daarnaast 60 deelvergunningen (hoofdstukken) bevat voor de 60 deelrichtingen.

Voorts geldt een watervergunning voor het lozen van overstortwater van de site Chemelot op het oppervlaktewater van de Hemelbeek en een vergunning op grond van de Waterwet voor de effluentlozing vanuit de integrale afwaterzuiveringsinstallatie (IAZI) via de Zijtak Ur op de Grensmaas. In de IAZI worden op biologische wijze organische componenten en stikstofverbindingen afgebroken. Tevens vindt (gedeeltelijke) verwijdering plaats van fosfaten, metalen en overige organische en anorganische verontreinigingen. De verwijdering van verontreinigingen uit het water in de IAZI vindt deels plaats door afbraak, deels door inbouw in het IAZI slib en deels door vervluchtiging. De mate waarin verwijdering van een verontreiniging plaatsvindt, is onder andere afhankelijk van de aard van de verontreiniging, adaptie van het slib en

de bedrijfsvoering van de IAZI. Voor eventuele koeling van het effluent van de IAZI kan gebruik gemaakt worden van een tweetal koelwerken, waarbij een deel van het effluent door lucht gekoeld wordt.

Een indicatie van de ligging van de inrichting ten opzichte van de omgeving en de nabijgelegen Natura 2000-gebieden is opgenomen in bijlage 1.

4.3. Mogelijke effecten van de bedrijfsactiviteiten en wijze van beoordeling

In de navolgende paragrafen worden de relevante effecten beschreven en beoordeeld van de aangevraagde bedrijfsactiviteiten op de site Chemelot op de beschermde habitattypen en habitatsoorten binnen de verschillende Natura 2000-gebieden in binnen- en buitenland.

Om de mogelijke effecten van de aangevraagde activiteiten op de beschermde habitattypen en -soorten van de omliggende Natura 2000-gebieden in beeld te brengen, is in eerste aanleg gebruik gemaakt van de door het Ministerie van Economische Zaken beschikbaar gestelde effectenindicator (2017). Gezien de aard van de aangevraagde activiteiten, zijn op basis van de effectenindicator de volgende (mogelijk significant) negatieve effecten niet bij voorbaat uit te sluiten:

- verzuring en vermisting door stikstof, ammoniak en zwavel uit de lucht;
- verstoring door geluid;
- verstoring door licht;
- verzoeting, verzilting en verontreiniging;
- verandering stroomsnelheid, overstromingsfrequentie of dynamiek substraat.

Vervolgens is onderzocht of en zo ja, in hoeverre bij voornoemde relevante effecten van de aangevraagde activiteiten op enig Natura 2000-gebied sprake is van een zgn. bestaand recht. Voor zover daarvan sprake is geldt immers volgens vaste jurisprudentie van het Europese Hof van Justitie en de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State dat het betreffende effect onder de Habitatrictlijn vergunningsvrij is, niet nader (passend) beoordeeld hoeft te worden en een significant negatief effect op enig Natura 2000-gebied op voorhand uitgesloten wordt geacht.

Strekking van de jurisprudentie is dat sprake is van een bestaand recht, voor zover voor de exploitatie van de inrichting niet eerder een vergunning op grond van de Wnb, de Nbw 1998 of de Natuurbeschermingswet (oud) is verleend en de activiteiten en de daardoor veroorzaakte effecten op Natura 2000-gebieden op de relevante – onder 3.2 genoemde - Europeesrechtelijke referentiedata van deze gebieden krachtens een vigerende vergunning of melding op grond van de Hinderwet, de Wet milieubeheer en/of de Wet verontreiniging oppervlaktewateren waren toegestaan en sindsdien onafgebroken zijn voortgezet en krachtens de Hinderwet, de Wet milieubeheer, de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht en/of de Wet verontreiniging oppervlaktewateren en Waterwet toegestaan zijn gebleven. Anders gezegd, als bestaand recht wordt aangemerkt de milieuvergunde situatie met het laagst toegestane effect (emissie, concentratie, vracht enz.) op enig Natura 2000-gebied in de periode die begint op de relevante Europeesrechtelijke referentiedatum van een zodanig gebied en eindigt op de datum waarop op voorliggende vergunningaanvraag wordt beslist. Voor zover een vergunningaanvraag ten opzichte van het bestaand recht niet voorziet in een toename van het betreffende effect op een

daarvoor gevoelig in het kader van Natura 2000 beschermd habitattypen of beschermde soorten, kan de aangevraagde Wnb-vergunning vanwege dat bestaand recht worden verleend.

Voor zover bij de aangevraagde activiteiten en daardoor veroorzaakte effecten geen sprake is van een bestaand recht c.q. sprake is van een toename van het betreffende effect ten opzichte van het bestaand recht als hiervoor nader aangeduid, is vervolgens (ecologisch) onderzocht of een significant negatief effect op enig Natura 2000-gebied op voorhand kan worden uitgesloten. Kan een zodanig significant negatief effect in zoverre niet op voorhand worden uitgesloten, dan is tenslotte passend beoordeeld of de zekerheid bestaat dat de natuurlijke kenmerken van het/de betrokken Natura 2000-gebied(en) niet zullen worden aangetast.

4.3.1. Verzuring en vermisting door stikstof, ammoniak en zwavel uit de lucht

De door de aangevraagde activiteiten op de site Chemelot veroorzaakte emissie van NO_x, NH₃ en SO₂ resulteert onder meer in de depositie van NO_x, NH₃ en SO₂ op de omliggende Natura 2000-gebieden. Deze depositie kan leiden tot vermisting en verzuring van de bodem, met als gevolg dat vegetaties verruigen en vegetatietypen verdwijnen. De effecten als gevolg van emissie van NO_x, NH₃ en SO₂ op de Natura 2000-gebieden zijn mede als deposities in beeld gebracht.

Aanvraag

De aanvraag ziet op de situatie waarvoor op 12 juni 2015 een omgevingsvergunning vigeerde, zoals opgenomen in bijlage 1 van document [2]. Aldus wordt thans een Wnb-vergunning gevraagd voor een emissie van:

- 4.708 ton/jaar NO_x;
- 234 ton/jaar NH₃;
- 396 ton/jaar SO₂.

De stoffen NO_x, NH₃ en SO₂ komen in hoofdzaak vrij bij de verschillende productieprocessen welke op de site Chemelot plaatsvinden, zoals beschreven in paragraaf 4.1. Een relatief klein gedeelte van de NO_x-emissie komt vrij uit de ondersteunende processen, zoals:

- interne vervoersbewegingen / laden en lossen;
- scheepsverkeer (haven Stein);
- (intern) treinverkeer;
- inzet materieel bij onderhoud / turn arounds en infrastructuur.

Bestaand recht

Voor de vraag of en in hoeverre sprake is van een bestaand recht is van belang dat in bijlage 3 van document [2] de vergunninghistorie van de site Chemelot op grond van de Hinderwet, de Wet milieubeheer en de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht is opgenomen. Daarnaast is in bijlage 6 van document [3] de toegestane NO_x- en NH₃-emissie vanaf 10 juni 1994 vermeld. Tenslotte is in bijlage 5 van document [2], blz. 2 – 6, per relevante Europeesrechtelijke referentiedatum nog een aparte uitsplitsing van de milieuvergunde SO₂ emissie per installatie opgenomen.

Uit voornoemde gegevens is allereerst op te maken welke emissie van NOx, NH3 en SO2 op grond van de milieuvergunde situatie op de verschillende relevante Europeesrechtelijke referentiedata van Natura 2000-gebieden was toegestaan. Daarnaast blijkt uit deze gegevens dat de milieuvergunde situatie met het laagst toegestane effect op enig Natura 2000-gebied c.q. de laagst toegestane emissie van NOx, NH3 en SO2 in de periode vanaf de verschillende relevante Europeesrechtelijke referentiedata tot op heden, voortvloeit uit de vigerende omgevingsvergunning op 12 juni 2015. Een en ander zoals in onderstaand overzicht is weergegeven.

Tabel 1

Europeesrechtelijke referentiedata:	Toegestane (milieuvergunde) emissie (ton/jaar)		
	NOx	NH3	SO2
10 juni 1994	10.145	1.617	8.087
24 maart 2000	7.899	505	6.894
7 december 2004	7.624	276	6.894
Datum situatie met laagst toegestane (milieuvergunde) emissie:			
12 juni 2015	4.708	234	396

Overzicht bestaand recht emissies van NOx, NH3 en SO2

Uit het vorenstaande volgt dat voor de emissie van NOx, NH3 en SO2 sprake is van een bestaand recht ter hoogte van:

- 4.708 ton/jaar NOx;
- 234 ton/jaar NH3;
- 396 ton/jaar SO2.

Vergelijking tussen aanvraag en bestaand recht

Vastgesteld dient te worden dat de aangevraagde situatie ten opzichte van het bestaand recht niet voorziet in een toename van de emissie van NOx, NH3 en SO2 en de daaruit voortvloeiende depositie en van NOx, NH3 en SO2 op daarvoor gevoelige binnenlandse en buitenlandse Natura 2000-gebieden. Dat laatste wordt bevestigd door de berekeningen die, gebruikmakend van het model AERIUS respectievelijk het model Geomilieu STACKS, zijn gemaakt van de depositie van NOx, NH3 en SO2 op de binnen 10 kilometer gelegen daarvoor gevoelige Natura 2000-gebieden. Deze berekeningen zijn opgenomen in respectievelijk bijlage 6 en bijlage 5 van document [2] en de resultaten van deze berekeningen zijn onderstaand weergegeven in tabel 2 en tabel 3.

Tabel 2

Natura 2000-gebied	Depositie (mol N / ha / jr)			Toename
	Situatie referentiedatum 10 juni 1994	Situatie referentiedatum 7 december 2004	Situatie aangevraagde en laagst toegestane (milieuvergunde) emissie	
Nederland				
Bunder- en Elsloerbos	n.v.t.	94,82	75,86	-
Geleenbeekdal	n.v.t.	98,54	75,05	-
Geuldal	n.v.t.	35,24	26,78	-
België				
Uiterwaarden langs de Limburgse Maas met Vijverbroek	508,26	86,11	82,61	-
Mechelse Heide en de vallei van de Ziepbeek	298,36	50,76	40,10	-

NO_x /NH₃-depositie op Natura 2000-gebieden**Tabel 3**

Natura 2000-gebied	Depositie (mol / ha / jr)			Toename
	Situatie referentiedatum 10 juni 1994	Situatie referentiedatum 7 december 2004	Situatie aangevraagde en laagst toegestane (milieuvergunde) emissie	
Nederland				
Bunder- en Elsloerbos	n.v.t.	72,15	8,36	-
Geleenbeekdal	n.v.t.	88,85	8,59	-
Geuldal	n.v.t.	24,50	1,05	-
België				
Uiterwaarden langs de Limburgse Maas met Vijverbroek	148,21	143,90	15,53	-
Mechelse Heide en de vallei van de Ziepbeek	35,53	33,80	3,39	-

SO₂-depositie op Natura 2000-gebieden

De aangehaalde depositieberekeningen en tabel 3 en tabel 4 maken inzichtelijk dat de depositie van NO_x, NH₃ en SO₂ op Natura 2000-gebieden in de aangevraagde situatie een forse afname betekent ten opzichte van de depositie van NO_x, NH₃ en SO₂ toegestaan op de relevante Europeesrechtelijke referentiedata van de hier beschreven Natura 2000-gebieden. Daarnaast volgt daaruit dat ten opzichte van het bestaand recht geen sprake is van enige toename van de betreffende deposities op enig Natura 2000-gebied. Tegen deze achtergrond is, voor zover het gaat om verzuring en vermessing, verzekerd dat een significant negatief effect is uitgesloten. Aangezien de depositie met het toenemen van de afstand afneemt, geldt dat laatste tevens ten aanzien van verder van de site Chemelot verwijderde Natura 2000-gebieden.

Conclusie

Nu de aangevraagde situatie ten opzichte van het bestaand recht niet voorziet in een toename van de emissie en de daaruit voortvloeiende depositie van NO_x, NH₃ en SO₂ op enig Natura 2000-gebied, is een significant negatief effect in zoverre op voorhand uitgesloten en behoeft het effect van de aanvraagde emissie van NO_x, NH₃ en SO₂ op enig Natura 2000-gebied niet nader (passend) te worden beoordeeld.

4.3.2. Verstoring door geluid

Geluidsbelasting heeft geen directe gevolgen voor de kwaliteit van beschermde habitattypen. Ook bij reptielen, amfibieën en insecten speelt geluidsverstoring geen rol van betekenis. Voor beschermde soorten als broedvogels en zoogdieren, is beïnvloeding op voorhand evenwel niet uitgesloten.

Aanvraag

De aanvraag ziet op de geluidsnorm die op grond van de in 1993 verleende vergunning krachtens de Wet milieubeheer, kenmerk BU 50 377, voor de site Chemelot is vastgesteld in de vorm van een zoneringswaarbuiten de geluidsbelasting van de site is gelimiteerd tot ten hoogste 50 dB(A).

Bestaand recht

De geluidsnorm die voor de site Chemelot is vastgesteld, is sinds de in 1993 verleende vergunning krachtens de Wet milieubeheer, kenmerk BU 50 377, onveranderd gebleven. Daarmee betreft de geluidsnorm in de vorm van een zoneringswaarbuiten de geluidsbelasting van de site Chemelot is gelimiteerd tot ten hoogste 50 dB(A) dus tevens de milieuvergunde situatie met het laagst toegestane (geluids)effect op enig Natura 2000-gebied in de periode vanaf de verschillende relevante Europeesrechtelijke referentiedata van een zodanig gebied tot op heden. Anders gezegd, geldt de thans aangevraagde geluidsnorm tevens als bestaand recht.

Vergelijking tussen aanvraag en bestaand recht

Vastgesteld dient te worden dat de aangevraagde situatie ten opzichte van het bestaand recht niet voorziet in een toename van de geluidsbelasting op enig Natura 2000-gebied. Reden waarom is verzekerd dat, voor zover het gaat om de verstoring door geluid, een significant negatief effect op enig Natura 2000-gebied is uitgesloten.

Conclusie

Nu de aangevraagde situatie ten opzichte van het bestaand recht niet voorziet in een toename van de geluidsbelasting op enig Natura 2000-gebied, is een significant negatief effect in zoverre op voorhand uitgesloten en behoeft het effect van de aangevraagde geluidsbelasting op enig Natura 2000-gebied niet nader (passend) te worden beoordeeld.

4.3.3. Verstoring door licht

Indien er een verband bestaat tussen de ecologie van in het kader van Natura 2000 beschermde soorten en een bepaalde verlichtingssterkte, kunnen deze soorten hinder ondervinden van een door menselijke activiteiten veroorzaakte toename van de verlichtingssterkte.

Aanvraag

De aangevraagde situatie voorziet in een bijdrage door de bedrijfsactiviteiten op de Site Chemelot aan de huidige verlichtingssterkte van ten hoogste 0,25 lux ter plaatse van de Natura 2000-gebieden "Grensmaas" en "Uiterwaarden langs de Limburgse Maas met Vijverbroek".

Beoordeling

Bij de voorliggende aanvraag is een notitie gevoegd van Royal Haskoming DHV van 27 juni 2017, kenmerk WATBF3442101100N001F01, met als onderwerp Passende Beoordeling SiteTech- Onderdeel "Verstoring door licht". Mede op basis van deze notitie kan worden vastgesteld dat:

- de aangevraagde bedrijfsactiviteiten op de site Chemelot uitsluitend een bijdrage leveren aan de verlichtingssterkte ter plaatse van de Natura 2000-gebieden "Grensmaas" en "Uiterwaarden langs de Limburgse Maas met Vijverbroek";
- binnen voornoemde Natura 2000-gebieden enkel de beschermde soorten Kleine modderkruiper, Rivierprik, Rivierdonderpad en de Zalm (mogelijk) gevoelig zijn voor verstoring door licht;
- voornoemde soorten volgens de beschikbare literatuur niet beïnvloed worden door een verlichtingssterkte lager dan 1 lux;
- rekening houdend met de aangevraagde bijdrage door de bedrijfsactiviteiten op de site Chemelot de huidige verlichtingssterkte ter plaatse van de Natura 2000-gebieden "Grensmaas" en "Uiterwaarden langs de Limburgse Maas met Vijverbroek" ten hoogste 0,25 lux bedraagt ofwel veel lager is dan de verlichtingssterkte van 1 lux waarbij de relevante beschermde soorten daarvan een effect kunnen ondervinden.

Overigens is ter zekerstelling dat door de bedrijfsactiviteiten op de site Chemelot door lichtverstoring geen (significant) negatief effect op enig Natura 2000-gebied kan optreden, een daartoe strekkend voorschrift (voorschrift 2) aan deze vergunning verbonden.

Mede tegen deze achtergrond is verzekerd dat, voor zover het gaat om de verstoring door licht, een significant negatief effect op enig Natura 2000-gebied als gevolg van de aangevraagde situatie op voorhand is uitgesloten.

Conclusie

Nu de bedrijfsactiviteiten op de site Chemelot in de aangevraagde situatie uitsluitend bijdragen aan de verlichtingssterkte ter plaatse van de Natura 2000-gebieden “Grensmaas” en “Uiterwaarden langs de Limburgse Maas met Vijverbroek”, deze verlichtingssterkte fors lager is dan de sterkte waarbij de voor lichtverstoring gevoelige soorten binnen deze Natura 2000-gebieden daarvan invloed kunnen ondervinden en bovendien een voorschrift aan deze vergunning is verbonden ter beperking van lichtverstoring, is een significant negatief effect in zoverre op voorhand uitgesloten en behoeft het effect van de betreffende bijdrage aan de verlichtingssterkte ter plaatse van enig Natura 2000-gebied niet passend te worden beoordeeld.

4.3.4. Verzoeting, verzilting en verontreiniging alsmede verandering stroomsnelheid, overstromingsfrequentie of dynamiek substraat

Bij de processen die op site Chemelot plaatsvinden komt onder meer afvalwater vrij. Dit afvalwater wordt door de IAZI gezuiverd en het gezuiverde afvalwater (verder: effluent) wordt via een cascade en de Zijtak Ur geloosd op de Grensmaas. Het geloosde effluent bevat een aantal organische en niet-organische stoffen die in het water zijn opgelost, alsmede onopgeloste bestanddelen. Naast effluent vanuit de IAZI, vindt bij hevige regenval een lozing van overstortwater plaats via de Hemelbeek op de Grensmaas. De lozingen kunnen in potentie een (significant) negatief effect hebben op de geldende intandhoudingsdoelstellingen voor de Natura 2000-gebieden “Grensmaas” en “Uiterwaarden langs de Limburgse Maas met Vijverbroek”.

Aanvraag

De aanvraag ziet in algemene zin op de lozing van effluent vanuit de IAZI en overstortwater zoals op 12 juni 2015 toegestaan op grond van de Waterwet. Slechts voor een beperkt aantal parameters van het effluent voorziet de aangevraagde situatie in een beperking ten opzichte van de milieuevengunde situatie op grond van de Waterwet op 12 juni 2015. In onderstaande tabel 4 is voor de diverse parameters van het effluent van IAZI en het overstortwater de aangevraagde situatie weergegeven.

Bestaand recht

Voor de vraag of en in hoeverre voor de lozing van het effluent van de IAZI en het overstortwater sprake is van een bestaand recht is van belang dat in tabel 5 en tabel 6 van document [2] een overzicht is opgenomen van de vergunningenhistorie op grond van de Wet verontreiniging oppervlaktewater en de Waterwet. Daarnaast biedt tabel 4 van document [2] voor de diverse parameters van het effluent en het overstortwater inzicht in de milieuevengunde situatie op grond van de Wet verontreiniging oppervlaktewater op 7 december 2004, zijnde de Europeesrechtelijke referentiedatum voor de Natura 2000-gebieden “Grensmaas” en “Uiterwaarden langs de Limburgse Maas met Vijverbroek”. Tevens valt uit deze tabel op te maken wat op grond van (thans) de Waterwet voor de diverse parameters van het effluent en het overstortwater geldt als de milieuevengunde situatie met het laagst toegestane effect op voornoemde Natura 2000-gebieden. Op basis van deze gegevens kan de omvang van het bestaand recht voor de diverse parameters van het effluent van de IAZI en het overstortwater worden bepaald.

In onderstaande tabel 4 is voor de verschillende parameters van het effluent van de IAZI, enkele specifieke bronnen (van afvalwater naar de IAZI) en het overstortwater, naast de aangevraagde situatie, tevens de omvang van het bestaand recht vermeld.

Tabel 4

Parameter	Aanvraag Wnb	Bestaand recht	(Passende) Beoordeling
Algemene normen			
Debiet	124.000 m3 per etmaal 108.000 m3/etmaal (gemiddelde over 4 weken) 100.000 m3/etmaal (gemiddeld over kalenderjaar)	124.000 m3 per etmaal 108.000 m3/etmaal (gemiddelde over 4 weken) 100.000 m3/etmaal (gemiddeld over kalenderjaar)	N.v.t.
Chemisch zuurstofverbruik	150 mg/l etmaalmonster 85 mg/l (voortschrijdend gewogen gemiddelde van 10 etmaalmonsters) 175 ton per 4 weken	150 mg/l etmaalmonster 85 mg/l (voortschrijdend gewogen gemiddelde van 10 etmaalmonsters) 175 ton per 4 weken	N.v.t.
Biologisch zuurstofverbruik	15 mg/l etmaalmonster 7,5 mg/l (voortschrijdend gewogen gemiddelde van 10 etmaalmonsters) 10 ton per 4 weken	15 mg/l etmaalmonster 7,5 mg/l (voortschrijdend gewogen gemiddelde van 10 etmaalmonsters) 10 ton per 4 weken	N.v.t.
Onopgeloste stoffen	75 mg/l etmaalmonster	75 mg/l etmaalmonster	N.v.t.
Temperatuur	30 °C (maximum) 1,5 °C verhoging ten opzichte van de natuurlijke waarde***	30 °C (maximum) 1,5 °C verhoging ten opzichte van de natuurlijke waarde***	N.v.t.
pH	Min 6,5 Max 9	Min 6,5 Max 9	N.v.t.
Eutrofiërende stoffen			
Totaal-stikstof (som Kjeldahl-stikstof en nitriet/nitraatstikstof)	<i>Bij IAZI debiet > 110.000 m³/etmaal: 32,5 mg/l etmaalmonster 25 mg/l (voortschrijdend</i>	<i>Bij IAZI debiet > 110.000 m³/etmaal: 32,5 mg/l etmaalmonster 25 mg/l (voortschrijdend</i>	

	gewogen gemiddelde 10 etmaalmonsters) 50 ton per 4 weken	gewogen gemiddelde 10 etmaalmonsters) 17 mg/l (gewogen gemiddelde per kalenderjaar m.u.v. periode van onderhoudsstop IAZI) 50 ton per 4 weken	17 mg/l (gewogen gemiddelde per kalenderjaar m.u.v. periode van onderhoudsstop IAZI) laten vervallen
	95.000 m ³ /etmaal < IAZI debiet ≤ 110.000 m ³ /etmaal: 35,7 mg/l etmaalmonster 25 mg/l (voortschrijdend gewogen gemiddelde 10 etmaalmonsters) 50 ton per 4 weken	95.000 m ³ /etmaal < IAZI debiet ≤ 110.000 m ³ /etmaal: 32,5 mg/l etmaalmonster 25 mg/l (voortschrijdend gewogen gemiddelde 10 etmaalmonsters) 17mg/l (gewogen gemiddelde per kalenderjaar m.u.v. periode van onderhoudsstop IAZI) 50 ton per 4 weken	Toename van 32,5 mg/l naar 35,7 mg/l 17 mg/l (gewogen gemiddelde per kalenderjaar m.u.v. periode van onderhoudsstop IAZI) laten vervallen
	IAZI debiet ≤ 95.000 m ³ /etmaal: 40 mg/l etmaalmonster 25 mg/l (voortschrijdend gewogen gemiddelde 10 etmaalmonsters) 50 ton per 4 weken	IAZI debiet ≤ 95.000 m ³ /etmaal: 32,5 mg/l etmaalmonster 25 mg/l (voortschrijdend gewogen gemiddelde 10 etmaalmonsters) 17 mg/l (gewogen gemiddelde per kalenderjaar m.u.v. periode van onderhoudsstop IAZI) 50 ton per 4 weken	Toename van 32,5 mg/l naar 40 mg/l 17 mg/l (gewogen gemiddelde per kalenderjaar m.u.v. periode van onderhoudsstop IAZI) laten vervallen
Totaal-stikstof	Bij groot onderhoud IAZI:	Bij groot onderhoud IAZI:	N.v.t.

(som Kjeldahl-stikstof en nitriet/nitraatstikstof)	70 mg/l etmaalmonster	70 mg/l etmaalmonster	
Totaal-fosfaat	2,0 mg/l etmaalmonster 1,0 mg/l (voortschrijdend gewogen gemiddelde van 10 etmaalmonsters) 0,5 mg/l (gewogen gemiddelde per kalenderjaar) 2 ton per 4 weken	2,0 mg/l etmaalmonster 1,0 mg/l (voortschrijdend gewogen gemiddelde van 10 etmaalmonsters) 0,5 mg/l (gewogen gemiddelde per kalenderjaar) 2 ton per 4 weken	N.v.t.
Metalen			
Kwik	1,0 µg/l weekmonster 0,5 µg/l (voortschrijdend gewogen gemiddelde van 10 weekmonsters) 1 kg per 4 weken	1,0 µg/l weekmonster 0,5 µg/l (voortschrijdend gewogen gemiddelde van 10 weekmonsters) 1 kg per 4 weken	N.v.t.
Arseen	6,0 µg/l weekmonster 4,0 µg/l (voortschrijdend gewogen gemiddelde van 10 weekmonsters)	4,0 µg/l weekmonster 4,0 µg/l (voortschrijdend gewogen gemiddelde van 10 weekmonsters) 10 kg per 4 weken	Toename van 4,0 µg/l naar 6,0 µg/l in een weekmonster Laten vervallen van de norm van 10kg per 4 weken
Zink	100 µg/l in een weekmonster bij een debiet van 140.000 m ³ /etmaal. 80 µg/l (voortschrijdend gewogen gemiddelde van 10 weekmonsters) 150 kg per 4 weken	100 µg/l in een weekmonster bij een debiet van 140.000 m ³ /etmaal. 80 µg/l (voortschrijdend gewogen gemiddelde van 10 weekmonsters) 150 kg per 4 weken	N.v.t.
Nikkel	60 µg/l weekmonster 40 µg/l (voortschrijdend gewogen gemiddelde van 10 weekmonsters)	60 µg/l weekmonster 40 µg/l (voortschrijdend gewogen gemiddelde van 10 weekmonsters)	N.v.t.

	100 kg per 4 weken	100 kg per 4 weken	
Vluchtige stoffen			
PAK's**	2,0 µg/l steekmonster	2,0 µg/l steekmonster	N.v.t.
EOX	5,0 µg/l steekmonster	5,0 µg/l steekmonster	N.v.t.
Zouten			
Sulfaat	11.000 ton per jaar (netto vracht)	11.000 ton per jaar (netto vracht)	N.v.t.
Chloride	<i>Tot 3.500 ton per jaar:</i> 3.500 ton per jaar (netto vracht)	<i>Tot 3.500 ton per jaar:</i> 3.500 ton per jaar (netto vracht)	<i>N.v.t.</i>
	<i>Vanaf 3.500 ton per jaar:</i> 4.000 ton per jaar (netto vracht) 150 mg/l (maandmonster)		<i>Toename van 3.500 ton per jaar (netto vracht) naar 4.000 ton per jaar</i>
Overige aangevraagde stoffen	Andere dan bovengenoemde stoffen die zijn vermeld in de vergunningsaanvraag mogen in het afvalwater uitsluitend voorkomen in concentraties die onschadelijk zijn voor de biologische zelfreiniging van oppervlaktewateren, dan wel mogen geen nadelige gevolgen hebben voor de gezondheid van de mens, flora en fauna.	Andere dan bovengenoemde stoffen die zijn vermeld in de vergunningsaanvraag mogen in het afvalwater uitsluitend voorkomen in concentraties die onschadelijk zijn voor de biologische zelfreiniging van oppervlaktewateren, dan wel mogen geen nadelige gevolgen hebben voor de gezondheid van de mens, flora en fauna.	N.v.t.
Bronnormen			
Nikkel	Bron ACN-fabriek: 20 kilogram/week	Bron ACN-fabriek: 20 kilogram/week	N.v.t.
Vanadium	2.585 kg per jaar (IAZI) Bron EPT-fabriek: 70 kilogram per week 25 mg/l (enig steekmonster)	2.585 kg per jaar (IAZI) Bron EPT-fabriek: 70 kilogram per week 25 mg/l (enig steekmonster)	N.v.t.
Molybdeen	Bron ACN-fabriek: 4,8 kg/dag (=0,2 kg *24 uur)	Bron ACN-fabriek: 4,8 kg/dag (=0,2 kg *24 uur)	N.v.t.
MVC	Bron PVC fabriek: 1,0 mg/l steekmonster	Bron PVC fabriek: 1,0 mg/l steekmonster	N.v.t.
Overstort Hemelbeek			

Overstortfrequentie	Max. 10 keer per jaar	Max. 10 keer per jaar	N.v.t.
---------------------	-----------------------	-----------------------	--------

*Zie tabel Tabel 3 Overzicht watervergunningen IAZI watervergunningen iazi

**Som van naftaleen, acenafthyleen, acnaftheen, fluoreen, fenantreen, anthraceen, fluorantheen en pyreen.

$$\Delta T = \frac{Q_{\text{effluent}}}{Q_{\text{oppervlaktewater}}} \times (T_{\text{effluent}} - T_{\text{oppervlaktewater}})$$

(A): volgens aanvraag watervergunning

Vergelijking tussen aanvraag en bestaand recht

Zoals mede blijkt uit bovenstaande tabel 4, geldt voor verreweg de meeste parameters van het effluent van de IAZI en voor het overstortwater dat de aangevraagde situatie ten opzichte van het bestaand recht niet voorziet in een toename van het effect op de Natura 2000-gebieden “Grensmaas” en “Uiterwaarden langs de Limburgse Maas met Vijverbroek”. In zoverre is verzekerd dat een significant negatief effect op voornoemde Natura 2000-gebieden op voorhand is uitgesloten en behoeft het effect niet nader (passend) te worden beoordeeld.

Voor een aantal parameters van het effluent van de IAZI geldt evenwel dat in de aangevraagde situatie sprake is van een toename van de concentratie en/of vracht en daarmee van het (potentiële) effect ten opzichte van het bestaand recht. Voor de betreffende parameters is het effect van de betreffende toename ten opzichte van het bestaand op de Natura 2000-gebieden “Grensmaas” en “Uiterwaarden langs de Limburgse Maas met Vijverbroek” nader (al dan niet passend) beoordeeld, hetgeen mede in bovenstaande tabel 4 tot uitdrukking is gebracht.

Concreet ziet de uitgevoerde nadere (al dan niet passende) beoordeling op de volgende parameters van de effluentlozing van de IAZI:

- totaal-stikstof;
- chloride;
- arseen.

Onderstaand wordt in paragraaf 4.3.4.1 voor de Natura 2000-gebieden “Grensmaas” en “Uiterwaarden langs de Limburgse Maas met Vijverbroek” allereerst toegelicht voor welke beschermde habitattypen en soorten een significant negatief effect als gevolg van de toename van de effluentlozing vanuit de IAZI ten opzichte van het bestaand recht voor de parameters totaal-stikstof, chloride en arseen op voorhand kan worden uitgesloten en bijgevolg geen passende beoordeling noodzakelijk is. Vervolgens wordt in de paragrafen 4.3.4.2 tot en met 4.3.4.5 voor de overige beschermde habitattypen en soorten in voornoemde Natura 2000-gebieden in relatie tot de specifieke parameters totaal-stikstof, chloride en arseen afzonderlijk ingegaan op het effect van de toename van de effluentlozing ten opzichte van het bestaand recht en de zo nodig in dit verband uitgevoerde passende beoordeling. Aansluitend wordt in paragraaf 4.3.4.5 het gecombineerde effect van de betrokken toenames voor de relevante beschermde habitattypen en soorten gezien en beoordeeld. Cumulatieve effecten komen aan de orde in paragraaf 4.4.

4.3.4.1 Effectbeoordeling toename effluentlozing IAZI voor totaal-stikstof, chloride en arseen

Bij de voorliggende aanvraag is een notitie gevoegd van Bureau Waardenburg Ecologie & Landschap van 20 juli 2017, aangeduid als "Aanvulling op de passende beoordeling voor de effluentlozing op de Grensmaas".

In aansluiting op deze notitie is ons college van oordeel dat, voor zover geen sprake is van een bestaand recht, een significant negatief effect van de effluentlozing vanuit de IAZI op het Natura 2000-gebied "Grensmaas" voor de te beoordelen parameters totaal-stikstof, chloride en arseen op voorhand in generieke zin kan worden uitgesloten ten aanzien van de volgende beschermde habitattypen respectievelijk beschermde soort:

- a. H6430A Ruigten en zomen (moerasspirea);
- b. H91E0 Vochtige alluviale bossen;
- c. H1337 Bever.

Relevant ten aanzien van het habitattypen genoemd onder a. en b. is dat deze op land zijn gelegen en slechts bij relatief hoge rivierafvoeren in aanraking komen met het Maaswater en het geloosde effluent alsdan sterk verdund is. Dat laatste geldt te meer nu beide habitattypen zijn gesitueerd op meer dan 10 km stroomafwaarts van het lozingspunt van de IAZI. Voorts is voor wat betreft de soort vermeld onder c. van belang dat de instandhoudingsdoelstelling (uitbreiding van de populatie) reeds is bereikt en de waterkwaliteit niet de bepalende parameter is voor de Bever.

In relatie tot het Natura 2000-gebied "Uiterwaarden langs de Limburgse Maas met Vijverbroek" is ons college van mening dat een significant negatief effect van de effluentlozing vanuit de IAZI voor de parameters totaal-stikstof, chloride en arseen eveneens op voorhand in generieke zin kan worden uitgesloten voor wat betreft de volgende beschermde habitattypen respectievelijk beschermde soorten:

- a. H6510 Glanshaver- en vossenstaarthooilanden;
- b. H7140 Overgangs- en trilvenen;
- c. H91E0 Vochtige alluviale bossen;
- d. H91F0 Droge hardhoutoibossen;
- e. H1166 Kamsalamander;
- f. H1149 Kleine modderkruiper;
- g. S H1134 Bittervoorn;
- h. A272 Blauwborst;
- i. A072 Wespendif.

Ten aanzien van voornoemde beschermde habitattypen en soorten geldt dat deze vanwege de ligging op oevers, de aanwezigheid in geïsoleerde poelen of plassen dan wel de ecologie niet of slechts incidenteel in contact komen met Maaswater en het vanuit de IAZI geloosde effluent alsdan sterk verdund is, zodat het effect daarvan te verwaarlozen is en een significant negatief effect is uitgesloten.

Het feit dat een significant negatief effect voor wat betreft voornoemde beschermde habitattypen en soorten in de Natura 2000-gebieden "Grensmaas" en "Uiterwaarden langs de Limburgse Maas met Vijverbroek" als gevolg van de effluentlozing vanuit de IAZI op het Natura 2000-gebied "Grensmaas" voor de parameters totaal-stikstof, chloride en arseen op voorhand kan worden uitgesloten betekent tevens dat in dit verband geen nadere (passende) beoordeling is vereist.

4.3.4.2 Nadere effectbeoordeling toename totaal-stikstof

Aanvraag toename ten opzichte van bestaand recht

Zoals mede uit bovenstaande tabel 4 blijkt, is de aanvraag voor totaal-stikstof in een etmaalmonster afhankelijk van het debiet van de effluentlozing vanuit de IAZI. Ten opzichte van het bestaand recht worden voor de lozing van totaal-stikstof via het effluent van de IAZI de volgende toenames aangevraagd:

- bij een IAZI debiet $>110.000 \text{ m}^3/\text{etmaal}$ de norm van 17 mg/l (gewogen gemiddelde per kalenderjaar m.u.v. periode van onderhoudsstop IAZI) laten vervallen;
- bij een IAZI debiet $95.000 \text{ m}^3/\text{etmaal} < \text{IAZI debiet} \leq 110.000 \text{ m}^3/\text{etmaal}$ de norm van 32,5 mg/l etmaalmonster verhogen naar 35,7 mg/l etmaalmonster en de norm van 17 mg/l (gewogen gemiddelde per kalenderjaar m.u.v. periode van onderhoudsstop IAZI) laten vervallen;
- bij een IAZI debiet $\leq 95.000 \text{ m}^3/\text{etmaal}$ de norm van 32,5 mg/l etmaalmonster verhogen naar 40 mg/l etmaalmonster en de norm van 17 mg/l (gewogen gemiddelde per kalenderjaar m.u.v. periode van onderhoudsstop IAZI) laten vervallen.

Beoordeling

Relevant voor de effectbeoordeling is allereerst dat de toename van de lozing van totaal-stikstof via het effluent van de IAZI ten opzichte van het bestaand recht van 32,5 mg/l etmaalmonster naar 35,7 mg/l respectievelijk 40 mg/l etmaalmonster, in de aangevraagde situatie uitsluitend bestaat uit nitraat-stikstof en niet uit andere vormen van stikstof. Dit wordt op de site Chemelot door een goede bedrijfsvoering, bewaking van de werking met online-monitoren en actieve bijsturing van de totaal-stikstofverwijdering met onder andere zuurstof, gegarandeerd.

Ter zekerstelling dat de betreffende toename enkel zal bestaan uit nitraat-stikstof en niet uit andere vormen van stikstof, zoals nitriet-stikstof, en daardoor een significant negatief effect in de Natura 2000-gebieden "Grensmaas" en "Uiterwaarden langs de Limburgse Maas met Vijverbroek" niet zou kunnen worden uitgesloten, is een daartoe strekkend voorschrift (voorschrift 3) aan deze vergunning verbonden.

Vervolgens hebben wij, zoals uit het hiernavolgende blijkt, mede aan de hand van de onder paragraaf 4.3.4.1 aangehaalde notitie van Bureau Waardenburg Ecologie & Landschap van 20 juli 2017 vastgesteld dat een beperking tot c.q. een jaargemiddelde norm voor totaal-stikstof van 17 mg/l (gewogen gemiddelde per kalenderjaar m.u.v. periode van onderhoudsstop IAZI) ecologisch gezien geen enkele relevantie heeft, omdat voor de beschermde habitattypen en soorten enkel de concentraties totaal-stikstof in de gevoelige perioden van belang zijn. Tegen deze achtergrond verzet niets zich tegen het conform de aanvraag in dit kader (Wnb) buiten beschouwing laten van deze beperking/norm en dient enkel de aangevraagde toename van de effluentlozing van totaal-stikstof als etmaalnorm ten opzichte van het bestaand recht nader in de beoordeling te worden betrokken.

Voor wat betreft deze aangevraagde toename van de effluentlozing van totaal-stikstof als etmaalnorm ten opzichte van het bestaand recht, zijn de effecten voor de relevante beschermde habitattoorten en habitattypen in de Natura 2000-gebieden "Grensmaas" en "Uiterwaarden langs de Limburgse Maas met Vijverbroek" in voornoemde notitie van Bureau Waardenburg uitvoerig onderzocht en – voor zoveel nodig passend – beoordeeld. Voor zover op deze effecten hiervoor nog niet is ingegaan, overweegt ons college in dit verband het volgende.

Algemeen

- Beschermde habitatsoorten

De aangevraagde toename van de effluentlozing van totaal-stikstof als etmaalnorm ten opzichte van het bestaand recht, kan enkel in de zomer bij lage Maasafvoeren - als resultaat van algengroei en een daaruit voortvloeiende daling van het zuurstofgehalte - indirecte gevolgen hebben op de beschermde soorten waarvoor de Grensmaas als leefgebied fungeert. Daarbij gaat het in eerste instantie om (de larven van) de Rivierprik en de Rivierdonderpad. Daarnaast zou ook de Otter daarvan gevolgen kunnen ondervinden, omdat de Otter een viseter is en de aanwezige vissen door bedoelde toename beïnvloed zouden kunnen worden. Reden waarom een significant negatief effect als gevolg van de aangevraagde toename van de effluentlozing van totaal-stikstof als etmaalnorm ten opzichte van het bestaand recht voor (de larven van) de Rivierprik, de Rivierdonderpad en de Otter niet op voorhand kan worden uitgesloten, Een (significant) negatief effect kan in zoverre echter wel op voorhand worden uitgesloten, voor zover het gaat om de stroomopwaartse en stroomafwaartse migratie van de Zalm en de Rivierprik. Achtergrond daarvan is dat deze migratie enkel plaatsvindt bij hogere rivierafvoeren in vooral voorjaar en herfst en bedoelde toename van totaal-stikstof in de effluentlozing alsdan sterk verdund wordt en algengroei geen kans krijgt, waardoor het effect daarvan te verwaarlozen is.

- Beschermde habitattypen

De aangevraagde toename van de effluentlozing van totaal-stikstof als etmaalnorm ten opzichte van het bestaand recht kan, onder meer door een bijdrage aan overmatige algengroei en vermessing, de habitatkwaliteit verslechteren. Voor het beschermde habitatype 'Slikkige rivieroever' geldt evenwel dat de soorten van dit habitat van nature voorkomen in (zeer) voedselrijke systemen en daarom goed bestand zijn tegen de incidentele overstroming met Maaswater en de daarin geloosde toename van de effluentlozing van totaal-stikstof ten opzichte van het bestaand recht. Nu de soorten van dit habitatype én goed bestand zijn tegen bedoelde toename én slechts incidenteel daaraan worden blootgesteld, kan een significant negatief effect als gevolg daarvan ten aanzien van het beschermde habitatype 'Slikkige rivieroever' op voorhand worden uitgesloten.

Dat laatste geldt niet ten aanzien van het beschermde habitatype 'Beken en rivieren met waterplanten (grote fonteinkruiden)'. Relevant in zoverre is dat de aangevraagde toename van de effluentlozing van totaal-stikstof als etmaalnorm ten opzichte van het bestaand recht bij lage Maasafvoeren kan bijdragen aan het bedekt raken van de betreffende waterplanten en het bodemsubstraat met een algendeke. Als gevolg daarvan kunnen de planten worden afgesloten van het daglicht, hetgeen kan leiden tot het versneld afsterven waardoor het zuurstofgehalte voor de typische soorten in dit habitatype nadelig worden beïnvloed.

Passende beoordeling

Zoals hiervoor is overwogen, kan een significant negatief effect als gevolg van de aangevraagde toename van de effluentlozing van totaal-stikstof als etmaalnorm ten opzichte van het bestaand recht niet op voorhand worden uitgesloten ten aanzien van de beschermde soorten (larven van) de Rivierprik, de Rivierdonderpad en de Otter alsmede het beschermde habitatype 'Beken en rivieren met waterplanten (grote fonteinkruiden)'. Reden waarom het effect van voornoemde toename voor deze beschermde soorten en het vermelde beschermde habitatype passend is beoordeeld.

Aangezien de ten opzichte van het bestaand recht aangevraagde toename van totaal-stikstof in het effluent als etmaalnorm van invloed kan zijn op het zuurstofgehalte, is daarmee rekening gehouden bij de passende beoordeling. Voorts is om inzicht te krijgen in de worst-case situaties voor voornoemd(e) beschermd(e) soorten en habitatype, voor een drietal relevante afvoerdebieten van de Grensmaas een modelberekening uitgevoerd van het effect van de lozing van totaal-stikstof vanuit de IAZI, zowel bij het bestaand recht als bij de aangevraagde toenames ten opzichte daarvan. Meer in het bijzonder is dit effect in beeld gebracht bij een zeer lage afvoer (7 m³/s), een matig lage afvoer (40 m³/s) en een middelmatige afvoer (80 m³/s) van de Grensmaas. Voor nadere informatie over de wijze waarop de modelberekening is uitgevoerd wordt verwezen naar paragraaf 5 en bijlage 4 van de onder paragraaf 4.3.4.1 nader aangehaalde notitie van Bureau Waardenburg Ecologie & Landschap van 20 juli 2017. Onderstaand wordt, mede aan de hand van de uitgevoerde modelberekening, door ons ingegaan op de effecten van de aangevraagde toenames van de (effluent)lozing van totaal-stikstof als etmaalnorm ten opzichte van de effecten bij het bestaand recht.

Uit de modelberekeningen blijkt dat bij de verschillende Maasdebieten waarvoor deze zijn uitgevoerd de concentratie aan totaal-stikstof bij de aangevraagde toenames van de (effluent)lozing van totaal-stikstof als etmaalnorm slechts voor een relatief beperkte oppervlakte van Natura 2000-gebied "Grensmaas" hoger is dan bij het lozen overeenkomstig het bestaand recht. Concreet gaat het bij een zeer lage afvoer (7 m³/s), een matig lage afvoer (40 m³/s) en een middelmatige afvoer (80 m³/s) van de Grensmaas om een oppervlakte van respectievelijk 840, 193 en 1333 m², waarbij sprake is van bedoelde verhoogde concentratie aan totaal-stikstof. Binnen deze oppervlaktes kunnen de in de passende beoordeling betrokken beschermd(e) soorten en habitatype in potentie een negatief effect ondervinden van de aangevraagde toenames van de (effluent)lozing van totaal-stikstof als etmaalnorm ten opzichte van het bestaand recht. Daarbij geldt voor het beschermde habitatype en de beschermde soorten het volgende.

- 'Beken en rivieren met waterplanten (grote fonteinkruiden)'

Vastgesteld kan worden dat dit habitatype enkel bij de berekende middelmatige afvoer van 80 m³/s van de Grensmaas in contact komt met de bedoelde verhoogde concentratie aan totaal-stikstof. Ten opzichte van een (effluent)lozing van totaal-stikstof conform bestaand recht, kan hierdoor plaatselijk een kleine toename aan algengroei en een beperkte afname van de zuurstofconcentratie optreden. Het betreft in voorkomend geval slechts een tijdelijke situatie, waardoor het negatieve effect voor dit habitatype en de typische soorten voor dit habitat, te weten de Riviergrondel en de Rivierrombout, kortstondig en klein is. Daarnaast is in zoverre van belang dat in totaal circa 104 m² van het habitat 'Beken en rivieren met waterplanten' is gelegen binnen de berekende oppervlakte waarbij sprake is van een verhoogde concentratie aan totaal-stikstof als gevolg van de aangevraagde toename ten opzichte van het bestaand recht. Dat is minder dan 0,1 % van het totale oppervlak van circa 12 ha van het habitat 'Beken en rivieren met waterplanten' dat in 2015 binnen het Natura-2000 gebied "Grensmaas" aanwezig was. Rest dat de uitbreiding van dit habitatype op generlei wijze wordt gehinderd door de betreffende verhoogde concentratie aan totaal-stikstof en vooral de jaarlijkse fluctuaties in de waterafvoer de bepalende factor is voor het variëren van de oppervlakte van dit habitat van jaar tot jaar. Tegen deze achtergrond kan worden geconcludeerd dat uit de passende beoordeling de zekerheid is verkregen dat de aangevraagde toenames van de effluentlozing van totaal-stikstof als etmaalnorm ten opzichte van het bestaand recht, voor zover het gaat om het beschermde habitatype 'Beken en rivieren met waterplanten' en de typische soorten voor dit habitat, de natuurlijke kenmerken van het Natura 2000-gebied "Grensmaas" niet zullen aantasten.

- Rivierprik (larven)

Voor zover er larven van de Rivierprik aanwezig mochten zijn in de Grensmaas, is van belang dat binnen de berekende oppervlakte waarbij sprake is van een verhoogde concentratie aan totaal-stikstof als gevolg van de aangevraagde toenames van totaal-stikstof als etmaalnorm ten opzichte van het bestaand recht, geen opgroeigebieden voor larven van de Rivierprik aanwezig zijn. Daarvoor is de geul ter plaatse te smal en daarmee is de bodem te grindig. Gelet op het vorenstaande is op basis van de passende beoordeling de zekerheid verkregen dat de aangevraagde toenames van de effluentlozing van totaal-stikstof als etmaalnorm ten opzichte van het bestaand recht, voor zover het gaat om de beschermde soort Rivierprik, de natuurlijke kenmerken van het Natura 2000-gebied "Grensmaas" niet zullen aantasten.

- Rivierdonderpad

Geconstateerd moet worden dat binnen de berekende oppervlakte waarbij sprake is van een verhoogde concentratie aan totaal-stikstof als gevolg van de aangevraagde toenames ten opzichte van het bestaand recht, geen Rivierdonderpaden zijn aangetroffen. Daarenboven is relevant dat voor zover binnen deze (beïnvloede) oppervlakte sprake is van plekken die in principe geschikt zijn als leefgebied voor de Rivierdonderpad een significant negatief effect op populatieniveau van de Rivierdonderpad is uit te sluiten. Achtergrond daarvan is dat bedoelde verhoogde concentratie aan totaal-stikstof ten opzichte van deze concentratie bij een (effluent)lozing van totaal-stikstof conform bestaand recht, in voorkomend geval slechts tijdelijk resulteert in een kleine toename aan algengroei en een beperkte afname van de zuurstofconcentratie en bijgevolg het negatieve effect voor de Rivierdonderpad kortstondig en klein is. Reden waarom op grond van de passende beoordeling de zekerheid bestaat dat de aangevraagde toenames van de effluentlozing van totaal-stikstof als etmaalnorm ten opzichte van het bestaand recht, voor zover het gaat om de beschermde soort Rivierdonderpad, de natuurlijke kenmerken van het Natura 2000-gebied "Grensmaas" niet zullen aantasten.

- Otter

Relevant ten aanzien van de Otter is dat deze dieren zeer mobiel zijn en zich zo nodig snel verplaatsen naar plaatsen waar voldoende voedsel te vinden is. Mede nu de berekende oppervlakte waarbij sprake is van een verhoogde concentratie aan totaal-stikstof als gevolg van de aangevraagde toenames ten opzichte van het bestaand recht gering van omvang is en het effect daarvan in voorkomend geval kortstondig en klein is, verschaft de passende beoordeling tevens de zekerheid dat bedoelde aangevraagde toenames, voor zover het gaat om de beschermde soort Otter, de natuurlijke kenmerken van het Natura 2000-gebied "Grensmaas" niet zullen aantasten.

Conclusie

Op grond van de uitgevoerde – deels passende - beoordeling bestaat de zekerheid dat de aangevraagde toenames van de effluentlozing van totaal-stikstof als etmaalnorm ten opzichte van het bestaand recht geen significant negatieve effecten zullen hebben op de diverse instandhoudingsdoelstellingen van de Natura 2000-gebieden "Grensmaas" en "Uiterwaarden langs de Limburgse Maas met Vijverbroek" casu quo de natuurlijke kenmerken van deze Natura 2000-gebieden niet zullen aantasten.

4.3.4.3 Nadere effectbeoordeling toename chloride

Aanvraag toename ten opzichte van bestaand recht

Zoals mede uit bovenstaande tabel 4 blijkt, wordt ten opzichte van het bestaand recht voor de lozing van chloride via het effluent van IAZI de volgende toename aangevraagd:

- het verhogen van de maximale netto vracht van 3.500 ton per jaar naar 4.000 ton per jaar.

Beoordeling

Uitgangspunt in de onder paragraaf 4.3.4.1 aangehaalde notitie van Bureau Waardenburg Ecologie & Landschap van 20 juli 2017 vormt een natuurlijke, niet door de mens beïnvloede referentiesituatie, zoals deze voor de Kaderrichtlijn Water (KRW) is opgesteld. In deze referentiesituatie wordt een zomergemiddeld chloridegehalte van <150 mg/l gehanteerd.

Uit de beoordeling blijkt dat sinds 2010 het chloridegehalte in de effluentlozing van de IAZI vrij stabiel is en de referentiewaarde van 150 mg/l zomerhalfjaargemiddeld, winterhalfjaargemiddeld en jaargemiddeld niet wordt overschreden. Verwacht mag worden dat deze grenswaarde door de aangevraagde verhoging van chloride in de effluentlozing van de IAZI van 3.500 ton per jaar naar 4.000 ton per jaar (netto vracht) evenmin zal worden overschreden.

Voor wat betreft het chloridegehalte in de Grensmaas is relevant dat het geloosde effluent bij de laagste afvoeren in de Grensmaas reeds met circa een factor 3 wordt verdund, waardoor de concentratie chloride in de Grensmaas aanzienlijk lager is dan de referentiewaarde van 150 mg/l. Verder blijkt bij meting benedenstrooms bij Stevensweert dat er geen toename is te zien als gevolg van de effluentlozing vanuit de IAZI. Los daarvan, zijn de effecten van de aangevraagde toename van chloride ten opzichte van het bestaand recht in voornoemde notitie van Bureau Waardenburg Ecologie & Landschap nader onderzocht en beoordeeld voor de relevante beschermde habitatsoorten en habitattypen in de Natura 2000-gebieden "Grensmaas" en "Uiterwaarden langs de Limburgse Maas met Vijverbroek". Mede op basis daarvan constateren wij voor de betreffende habitatsoorten en -typen het volgende.

- Beschermde habitatsoorten

De achtergrondconcentratie van chloride in de Grensmaas ligt rond de 45 mg/l. Door opmenging met oppervlaktewater zal de effluentlozing vanuit de IAZI zelfs bij lage afvoeren snel worden verdund. Als resultaat daarvan zal de chlorideconcentratie in de Grensmaas ook met de aangevraagde toename ten opzichte van het bestaand recht ruimschoots onder voornoemde referentiewaarde van 150 mg/l blijven. Gelet daarop kan er vanuit worden gegaan dat het voltooiën van de levenscyclus van de Rivierdonderpad, de Rivierprik en de typische soorten Riviergrondel en Rivierrombout geen negatief effect zal ondervinden door bedoelde toename. Daarnaast zal het stroomopwaarts en stroomafwaarts migreren van de Zalm en de Rivierprik hierdoor evenmin negatief worden beïnvloed. Overigens geldt voor zoogdieren als de Otter en de Bever dat deze überhaupt geen last ondervinden van verhoogde chlorideconcentraties. Significante negatieve effecten op de relevante beschermde habitatsoorten zijn derhalve in dit verband uit te sluiten.

- Beschermde habitattypen

Ten aanzien van het habitatype 'Ruigten en zomen' is relevant dat dit eerst bij hogere afvoeren overstroomt en gelegen is op meer dan 10 km stroomafwaarts van het lozingspunt van de IAZI. Het

geloosde effluent is alsdan zodanig verdund dat niet/nauwelijks invloed van de daarin aanwezige chloride kan worden ondervonden. Voor 'Slikkige oevers' geldt dat ze het merendeel van de tijd boven water liggen en van beïnvloeding door chloride uitsluitend sprake zal zijn in de directe nabijheid van de effluentlozing. Iets verderop zal de concentratie chloride in de Grensmaas immers vergelijkbaar zijn met de achtergrondconcentratie van de Grensmaas. Dat betekent dat de eventuele aantasting van de kwaliteit van dit habitatype verwaarloosbaar klein zal zijn, zodat de instandhoudingsdoelstelling van dit habitatype niet in het geding is. Rest het habitatype 'Beken en rivieren met waterplanten'. Voor dit habitatype - en voor de daarbij behorende typische soorten Riviergrondel en Rivierrombout – geldt, dat tot een verhoogde chlorideconcentratie van 200 mg/l daarvan geen negatieve effecten worden ondervonden. Zoals hiervoor reeds is toegelicht, zal de chlorideconcentratie in de Grensmaas ook met de aangevraagde toename ten opzichte van het bestaand recht ruimschoots onder de referentiewaarde van 150 mg/l blijven. Bijgevolg kan ook voor dit habitatype en de daarbij behorende typische soorten worden vastgesteld dat significant negatieve effecten zijn uitgesloten.

Conclusie

Significant negatieve effecten op de diverse instandhoudingsdoelstellingen van de Natura 2000-gebieden "Grensmaas" en "Uiterwaarden langs de Limburgse Maas met Vijverbroek" als gevolg van de ten opzichte van het bestaand recht aangevraagde toename voor wat betreft de lozing van chloride via het effluent van de IAZI, zijn uitgesloten.

4.3.4.4 Nadere effectbeoordeling toename arseen

Aanvraag toename ten opzichte van bestaand recht

Zoals mede uit bovenstaande tabel 4 blijkt, worden ten opzichte van het bestaand recht voor de lozing van arseen via het effluent van de IAZI de volgende toenames aangevraagd:

- het verhogen van de norm van 4,0 µg/l in een weekmonster naar 6,0 µg/l in een weekmonster;
- de norm van 4 kg per 4 weken laten vervallen.

Beoordeling

Vooropgesteld moet worden dat in de aangevraagde situatie het bestaand recht van 4,0 µg/l als voortschrijdend gewogen gemiddelde van 10 weekmonsters niet zal worden overschreden, zodat geen sprake is van een langdurige verhoging van de arseenconcentratie in het effluent van de IAZI. Daarnaast treedt bij instroom van het effluent in de Grensmaas snel verdunning op met oppervlaktewater. Zelfs bij lage afvoeren bedraagt de verdunning tenminste een factor 3. Voorts kan uit de onder paragraaf 4.3.4.1 aangehaalde notitie van Bureau Waardenburg Ecologie & Landschap van 20 juli 2017 onder meer worden afgeleid dat de waarden van de effluentlozing op de Grensmaas grotendeels vergelijkbaar zijn met de achtergrondwaarden van de Maas en deze waarden ook in een worstcase-situatie (onverdunde lozing) nimmer de Maximaal Acceptabele Concentratie van de MilieuKwaliteitsNorm (MAC-MKN) voor zoete oppervlaktewateren overschrijden. Daarmee is acute toxiciteit als gevolg van de aangevraagde toenames van de lozing van arseen via het effluent ten opzichte van het bestaand recht uitgesloten.

Voor wat betreft de specifiek in dit verband te beoordelen effecten op de beschermde habitatsoorten en habitattypen in de Natura 2000-gebieden “Grensmaas” en “Uiterwaarden langs de Limburgse Maas met Vijverbroek”, overwegen wij in het licht van voornoemde notitie van Bureau Waardenburg Ecologie & Landschap het volgende.

- Rivierdonderpad

Significant negatieve effecten op de Rivierdonderpad zijn uit te sluiten. Bepalend in zoverre is dat de gemeten arseenconcentraties in de Grensmaas vermeerderd met het arseen in het effluent de acute normwaarden onderschrijden. Voorts is van belang dat door opmenging met oppervlaktewater de arseenconcentratie in de Grensmaas al snel na de effluentlozing geen toename zal laten zien ten opzichte van de achtergrondconcentratie. Tenslotte speelt hierbij een rol dat voor zover sprake is van pieken in de arseenconcentratie en de normwaarden voor chronische toxiciteit worden overschreden, deze van korte duur zijn, waardoor de Rivierdonderpaden daaraan niet chronisch worden blootgesteld.

- Rivierprik

Het gestelde ten aanzien van de Rivierdonderpad geldt in vergelijkbare zin voor de in de bodem levende larven van de Rivierprik. In aansluiting daarop geldt nog dat deze larven zich voornamelijk in de bodem bevinden en daarmee vertraagd/verminderd worden blootgesteld aan pieken in de arseenconcentratie. Tegen deze achtergrond en omdat piekconcentraties ook bij lage afvoeren van korte duur zijn, is van chronische blootstelling geen sprake en kunnen significant negatieve effecten worden uitgesloten.

- Otter

Voor Otters geldt dat ze een grote actieradius kennen en zich opmerkelijk vaak over land verplaatsen. Zelfs als Otters direct in aanraking komen met de effluentlozing heeft dat geen effect, omdat de arseenconcentratie in het effluent niet acuut toxisch is voor Otters. Bovendien zullen de Otters geen indirect negatieve effecten ondervinden door het eten van vissen in de Grensmaas, omdat er geen sprake is van biomagnificatie van arseen in de aquatische voedselketen. Onderzoeken bevestigen verder dat voedselkwantiteit en - kwantiteit in het Maasdal in orde is voor Otters. Mede nu geen sprake is van een langdurige verhoging van de arseenconcentratie in het effluent van de IAZI, zullen de aangevraagde toenames nauwelijks gevolgen hebben voor de huidige situatie. Reden waarom significant negatieve effecten als gevolg van de ten opzichte van het bestaand recht aangevraagde toenames voor de lozing van arseen via het effluent van de IAZI op de Otter zijn uit te sluiten.

- Zalm

Significant negatieve effecten op de Zalm als gevolg van de ten opzichte van het bestaand recht aangevraagde toenames voor de lozing van arseen via het effluent van de IAZI kunnen worden uitgesloten. Achtergrond daarvan is dat Zalmen enkel bij relatief hoge afvoeren (zowel stroomopwaarts als stroomafwaarts) migreren via de Grensmaas en daarbij maar zeer korte tijd vertoeven in de Grensmaas.

- Beschermde habitattypen

Relevant in relatie tot de diverse beschermde habitattypen is dat arseen niet bioaccumuleert en om die reden geen invloed heeft op de kwaliteit van deze habitattypen. Bijgevolg zijn (significant) negatieve effecten op de instandhoudingsdoelstellingen voor de beschermde habitattypen in de de Natura 2000-gebieden “Grensmaas” en “Uiterwaarden langs de Limburgse Maas met Vijverbroek” als gevolg van de

aangevraagde toename van de arseenconcentratie van 4,0 naar 6,0 µg/l in een weekmonster uit te sluiten.

Conclusie

Significant negatieve effecten op de diverse instandhoudingsdoelstellingen van de Natura 2000-gebieden “Grensmaas” en “Uiterwaarden langs de Limburgse Maas met Vijverbroek” als gevolg van de ten opzichte van het bestaand recht aangevraagde toenames voor wat betreft de lozing van arseen via het effluent van de IAZI, zijn uitgesloten.

4.3.4.5 Gecombineerde effecten

In de voorafgaande paragrafen zijn de effecten van de effluentlozing vanuit de IAZI steeds afzonderlijk voor de relevante parameters totaal-stikstof, chloride en arseen beoordeeld. Worden de gecombineerde effecten van deze parameters beoordeeld, dan dient met name de zone waarin het via de Zijtak Ur geloosde effluent van de IAZI wordt gemengd met het water van de Grensmaas in ogenschouw te worden genomen. Slechts binnen deze mengzone is voor voornoemde parameters in de aangevraagde situatie soms – en in voorkomend geval tijdelijk – sprake van een (relevante) toename ten opzichte van het bestaand recht. Buiten de mengzone is dat niet het geval.

In relatie tot de mengzone (in de vorm van een “pluim”) stellen wij allereerst vast dat buiten deze zone in de Grensmaas nog voldoende areaal resteert en de mobiele beschermde soorten tot op zekere hoogte in staat zijn om via dat areaal de mengzone te ontgaan. Daarnaast is van belang dat er geen gecombineerde effecten bekend zijn van totaal-stikstof en overige parameters, behoudens het reeds beoordeelde indirecte (via algengroei) effect op het zuurstofgehalte in de zomer bij hogere lucht- en watertemperaturen en relatief lage afvoeren van de Grensmaas. Het gaat daarbij echter om een tijdelijk en plaatselijk negatief effect, waarbij als gevolg van de tijdelijkheid en het geringe areaal waar dit effect zich in voorkomend geval voordoet een significant negatief effect op de diverse instandhoudingsdoelstellingen van de Natura 2000-gebieden “Grensmaas” en “Uiterwaarden langs de Limburgse Maas met Vijverbroek” kan worden uitgesloten. Voorts geldt in relatie tot de parameter chloride dat het gehalte in de effluentlozing van de IAZI vrij stabiel is, de relevante referentiewaarde van 150 mg/l niet wordt overschreden (zie onder 4.3.4.3) en geen gecombineerde effecten bekend zijn die de invloed van totaal-stikstof en arseen versterken of verzwakken. Tenslotte is ten aanzien van arseen relevant dat een verhoogde afvoer slechts zelden gelijktijdig met een laag zuurstofgehalte of een hoge temperatuur optreedt en als dit zich al voordoet het effect daarvan dermate kortstondig en klein is dat dit wegvalt tegen de natuurlijke variatie in de Grensmaas. Tegen deze achtergrond is een significant negatief effect op de Natura 2000-gebieden “Grensmaas” en “Uiterwaarden langs de Limburgse Maas met Vijverbroek” als gevolg van de gecombineerde effecten van de ten opzichte van het bestaand recht aangevraagde toenames voor de lozing van de parameters totaal-stikstof, chloride en arseen via het effluent van de IAZI uit te sluiten.

Conclusie

Significant negatieve effecten op de diverse instandhoudingsdoelstellingen van de Natura 2000-gebieden “Grensmaas” en “Uiterwaarden langs de Limburgse Maas met Vijverbroek” als gevolg van het gecombineerde effect van de ten opzichte van het bestaand recht aangevraagde toenames voor wat

betreft de lozing van de parameters totaal-stikstof, chloride en arseen via het effluent van de IAZI zijn uitgesloten.

4.4 Cumulatieve effecten

Om te beoordelen of sprake is van andere reeds in het kader van de Wnb toegestane projecten of plannen die (deels) nog niet zijn uitgevoerd en in cumulatie met de thans aangevraagde activiteiten kunnen leiden tot een significant negatief effect op de instandhoudingsdoelstellingen van enig Natura 2000-gebied, is een cumulatietoets uitgevoerd.

Bij de cumulatietoets is vastgesteld dat in 2012 door ons college een tijdelijke vergunning krachtens (thans) de Wnb is verleend aan Consortium Grensmaas voor het onder voorschriften lozen op de Grensmaas van waswater dat vrijkomt bij het spoelen van grind in de verwerkingsinstallatie te Itteren. Meer specifiek is het het Consortium Grensmaas op basis van deze vergunning tot en met 2019 toegestaan om bij een verhoogde troebelheid van het Julianakanaal (> 50 NTU) in de periode van 1 november – 15 maart bij een debiet van de Maas > 300 m³/s en in de periode van 15 maart – 15 mei bij een debiet van de Maas > 400 m³/s waswater te lozen op de Grensmaas te Itteren. Bovendien geldt voor beide perioden dat de lozing maximaal 30 dagen mag plaatsvinden, waarvan maximaal 6 dagen aaneengesloten en is een verplichte monitoring voorgeschreven van enkele chemische en ecologische parameters, om zo de effecten van een waswaterlozing op de Grensmaas te kunnen volgen. In de praktijk komt het lozen van waswater op de Grensmaas hooguit enkele keren per jaar in genoemde periodes gedurende enkele dagen voor. Daarbij wordt het in de Wnb-vergunning voorgeschreven maximum aantal lozingsdagen niet overschreden.

Mede op basis van de cumulatietoets is ons college gebleken dat een significant negatief effect op de vastgestelde instandhoudingsdoelstellingen voor de Natura 2000-gebieden “Grensmaas” en “Uiterwaarden langs de Limburgse Maas met Vijverbroek” als gevolg van cumulatieve effecten van de waswaterlozing en de aangevraagde effluentlozing vanuit de IAZI is uitgesloten. Achtergrond daarvan is dat de waswaterlozing slechts zeer incidenteel bij relatief hoge rivierafvoeren plaatsvindt in de ecologisch minst gevoelige perioden en daarbij andere stoffen worden geloosd, dan bij de effluentlozing vanuit de IAZI. Zo betreft de waswaterlozing louter onopgeloste bestanddelen (zwevend stof), terwijl de effluentlozing vanuit de IAZI, voor zover hier van belang, ziet op totaal-stikstof, chloride en arseen bij relatief weinig zwevend stof. Als resultaat van voornoemde verschillen is slechts zeer incidenteel sprake van (tijdelijke) cumulatie tussen beide lozingen en betreft het alsdan verschillende stoffen die in de ecologisch minst gevoelige periode worden geloosd bij grote rivierafvoeren, waarbij sterke verdunning plaatsvindt met het oppervlaktewater. Tegen die achtergrond is verzekerd dat het effect van cumulatie te verwaarlozen is en niet kan leiden tot een significant negatief effect op de Natura 2000-gebieden “Grensmaas” en “Uiterwaarden langs de Limburgse Maas met Vijverbroek”.

Conclusie

Significant negatieve effecten op de instandhoudingsdoelstellingen van enig Natura 2000-gebied als gevolg van cumulatieve effecten van de thans aangevraagde activiteiten en andere reeds in het kader van de Wnb toegestane projecten of plannen die (deels) nog niet zijn uitgevoerd, zijn uitgesloten.

4.5. Reactie op ingekomen zienswijzen

p.m

4.6. Ambtshalve wijzigingen

p.m

5. Conclusie

Op grond van bovenstaande beoordeling concluderen wij dat, gelet op de instandhoudingdoelstellingen, de onderhavige door Chemelot Site Permit B.V. te Geleen aangevraagde activiteiten geen (significant) negatieve effecten zullen veroorzaken op de relevante binnen- en buitenlandse Natura 2000-gebieden casu quo de zekerheid bestaat dat de natuurlijke kenmerken van deze Natura 2000-gebieden niet zullen worden aangetast.

Tegen deze achtergrond kan de aangevraagde vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb, onder het verbinden van beperkingen en voorschriften, worden verleend.

6. Besluit

Gelet op het bepaalde in de Wet natuurbescherming en voorgaande overwegingen, besluiten wij:

1. aan Chemelot Site Permit B.V. een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb te verlenen voor het binnen de invloedssfeer van diverse binnenlandse en buitenlandse Natura 2000-gebieden van het geïntegreerde bedrijventerrein site Chemelot, aan de Koestraat 1 te Geleen, een en ander als bedoeld en omschreven in de op 2 augustus 2017 ingekomen "Aanvullende gegevens bij de ingediende aanvraag Wet natuurbescherming voor de site Chemelot";
2. aan de vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb de beperkingen te stellen en voorschriften te verbinden, zoals opgenomen onder hoofdstuk 7;
3. dat de aanvraag en de bijbehorende stukken ingekomen op 12 juni 2015, aangevuld bij schrijven ingekomen op 2 augustus 2017 en nader aangevuld bij schrijven ingekomen op 7 september 2017, alsmede alle bij deze aanvullingen behorende gegevens (zie paragraaf 4.1 van dit besluit), deel uitmaken van deze vergunning, behoudens en voor zover daarvan bij dit besluit niet wordt afgeweken.

Gedeputeerde Staten van Limburg

voorzitter

secretaris

7. Voorschriften

1. Algemeen

Chemelot Site Permit B.V. en de in de aanvraag genoemde site-users zijn verantwoordelijk voor het stipt naleven van de vergunning en de daaraan verbonden beperkingen en voorschriften. Deze verantwoordelijkheid is voor de in de aanvraag genoemde site-users beperkt tot de door de betreffende site-user gedreven deelinrichting(en)

2. Beïnvloeding door licht

De bijdrage aan de verlichtingssterkte ter plaatse van de Natura 2000-gebieden "Grensmaas" en "Uiterwaarden langs de Limburgse Maas en Vijverbroek" mag als gevolg van de exploitatie van het geïntegreerde bedrijventerrein site Chemelot ten hoogste 0,25 lux. bedragen.

3. Beïnvloeding oppervlaktewater door totaal-stikstof

De toename van de lozing van totaal-stikstof via het effluent van de Integrale Afvalwaterzuiveringsinstallatie (IAZI) op de Zijtak Ur van 32,5 mg/l naar 35,7 mg/l respectievelijk 40 mg/l (etmaalmonster) mag uitsluitend bestaan uit nitraat-stikstof. Desverzocht wordt aan namens ons college aangewezen toezichthouders op eerste aanzeggen inzage verschaft in (digitale) gegevens inzake de werking van de IAZI die aantonen of daaraan wordt voldaan.

4. Beïnvloeding oppervlaktewater door chloride

De lozing van chloride via het effluent bedraagt maximaal 4.000 ton per jaar (netto vracht). Zodra de lozing van chloride via het effluent in een kalenderjaar de hoeveelheid van 3.500 ton (netto vracht) overschrijdt, mag een maandmonster maximaal 150 mg/l chloride (bruto lozing) en een weekmonster maximaal 300 mg/l chloride (bruto lozing) bevatten.

5. Monitoring effluent en rapportage

Door of in opdracht van vergunninghouder wordt uiterlijk in 2019 en vervolgens tenminste eenmaal per drie kalenderjaren een Totaal Effluentbeoordeling (TEB) uitgevoerd ten aanzien van het effluent van de IAZI. Voor de TEB gelden de volgende eisen:

- a. de TEB wordt uitgevoerd met onverdund effluent van de IAZI, waarbij verspreid over het betreffende kalenderjaar tenminste driemaal een - representatief - weekmengmonster van onverdund effluent wordt genomen waarin alle door de IAZI geloosde stoffen voorkomen onder representatieve bedrijfsomstandigheden;
- b. bij de TEB worden de volgende organismegroepen met behulp van de daarbij aangehaalde ecotoxicologische testen blootgesteld aan het effluent van de IAZI, zoals onder a nader aangeduid: Viseitjes (EN ISO 15088), Daphnia (EN ISO 6341), Luminiserende bacteriën (Microtox, ISO 11348), Duck weed (EN ISO 20079) en Algen (EN ISO 8692);
- c. binnen uiterlijk 30 dagen na afloop van het betreffende kalenderjaar wordt door of in opdracht van de vergunninghouder een schriftelijke rapportage betreffende de uitgevoerde TEB aan ons college verstrekt. Deze rapportage bevat in ieder geval een toelichting op de opzet en wijze van uitvoering van de TEB alsmede van de resultaten daarvan.

Naar aanleiding van de rapportage kan ons college, met inachtneming van het bepaalde in artikel 5.4, eerste lid, van de Wet natuurbescherming, besluiten de onderhavige vergunning te wijzigen, (gedeeltelijk)

in te trekken dan wel (nadere) eisen stellen aan de opzet en wijze van uitvoering van een opvolgende TEB en/of de termijn waarbinnen deze dient plaats te vinden. Aan deze (nadere) eisen dient bij een opvolgende TEB invulling te worden gegeven.

6. Registratieverplichtingen en inzage

Desverzocht wordt aan namens ons college aangewezen toezichthouders op eerste aanzeggen inzage verschaft in:

- a. de resultaten van de op grond van het Activiteitenbesluit voorgeschreven emissiemetingen en keuringen betreffende stookinstallaties, stoom- en verwarmingsketels, aardgasgestookte ketels, overige ketels, gasmotoren, dieselmotoren en gasturbines;
- b. de resultaten van de op grond van de vigerende (omgevings)vergunning als bedoeld in de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht voorgeschreven emissiemetingen betreffende de in tabel 1 van document [2] bij de aanvraag als volgt genummerde en aangeduide deelinstallaties:
7. Caprolactam, 11. CZZF, 19. LDPEF 3 en 4, 22. DME fabrieken, 24. Olefins 3, 25. Olefins 4, 26. NF2, 27. NIFA, 39. SZF 4, 5 en 6;
- c. de geregistreerde gegevens van de op grond van de Waterwet voorgeschreven metingen en analyses. Het bepaalde in de artikelen 5.17 en 5.20 van de Algemene wet bestuursrecht is in zoverre van overeenkomstige toepassing.

7. Natuurneutrale of –gunstige veranderingen

De vergunning geldt tevens voor veranderingen in de exploitatie van het geïntegreerde bedrijventerrein site Chemelot die niet in overeenstemming zijn met deze vergunning of de daaraan verbonden beperkingen en voorschriften, indien deze veranderingen naar het oordeel van ons college niet kunnen leiden tot andere of grotere negatieve gevolgen voor enig Natura 2000-gebied dan ingevolge deze vergunning en de daaraan verbonden beperkingen en voorschriften zijn toegestaan én is voldaan aan de volgende voorwaarden:

- a. de verandering niet leidt tot een andere activiteit dan waarvoor vergunning is verleend;
- b. het voornemen tot het uitvoeren van de verandering door de vergunninghouder tenminste 3 maanden voorafgaand aan de beoogde uitvoeringsdatum schriftelijk aan ons college is gemeld, onder overlegging van een rapportage betreffende alle mogelijke gevolgen van de verandering (project of andere handeling) voor enig Natura 2000-gebied (Natura 2000-toets), en
- c. door ons college schriftelijk is medegedeeld dat de verandering naar ons oordeel niet kan leiden tot andere of grotere negatieve gevolgen voor enig Natura 2000-gebied zoals bedoeld in de aanhef en bijgevolg geen aanleiding geeft tot het aanvragen van een (nadere) toestemming als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb dan wel artikel 2.2aa, onder a, van het Besluit omgevingsrecht of het doen van een melding als bedoeld in artikel 2.7 van de Rnb.

8. Calamiteiten

Indien bij de exploitatie van het geïntegreerde bedrijventerrein site Chemelot sprake is van onvoorziene gebeurtenissen die tot een aantasting kunnen leiden van de natuurlijke kenmerken van enig Natura 2000-gebied, dient daarvan onverwijld schriftelijk melding te worden gedaan aan ons college. Bij deze melding dient te worden aangegeven welke maatregelen zijn/worden getroffen om een zodanige aantasting te voorkomen dan wel, voor zover deze niet kan worden voorkomen, welke maatregelen zijn/worden getroffen om de aantasting zo veel mogelijk te beperken of ongedaan te maken. De door ons college te

geven aanwijzingen naar aanleiding van bedoelde onvoorziene gebeurtenissen dienen, binnen de daartoe gestelde termijn, stipt te worden opgevolgd.

8. Afschriften

Een afschrift van dit besluit hebben wij verzonden aan:

- Chemelot Site Permit B.V., Postbus 27, 6160 MB Geleen, als ontwerpbesluit op de aanvraag;
- Burgemeester en Wethouders van de gemeente Sittard-Geleen, Postbus 18, 6130 AA Sittard, ter kennisname;
- Burgemeester en Wethouders van de gemeente Stein, Postbus 15, 6170 AA Stein, ter kennisname;
- Dagelijks Bestuur van het Waterschap Limburg, Postbus 2207 6040 CC Roermond, ter kennisname;
- Gedeputeerde Staten van de provincie Drenthe, postbus 122, 9400 AC Assen, met het verzoek om in te stemmen met het voorliggende ontwerpbesluit;
- Gedeputeerde Staten van de provincie Flevoland, postbus 55, 8200 AB Lelystad, met het verzoek om in te stemmen met het voorliggende ontwerpbesluit;
- Gedeputeerde Staten van de provincie Friesland, postbus 20120, 8900 HM Leeuwarden, met het verzoek om in te stemmen met het voorliggende ontwerpbesluit;
- Gedeputeerde Staten van de provincie Gelderland, postbus 9090, 6200 GX Arnhem, met het verzoek om in te stemmen met het voorliggende ontwerpbesluit;
- Gedeputeerde Staten van de provincie Groningen, postbus 610, 9700 AP Groningen, met het verzoek om in te stemmen met het voorliggende ontwerpbesluit;
- Gedeputeerde Staten van de provincie Noord-Brabant, postbus 90151, 3200 MC, s'-Hertogenbosch, met het verzoek om in te stemmen met het voorliggende ontwerpbesluit;
- Gedeputeerde Staten van de provincie Noord-Holland, postbus 3007, 2001 DA Haarlem, met het verzoek om in te stemmen met het voorliggende ontwerpbesluit;
- Gedeputeerde Staten van de provincie Overijssel, postbus 10078, 8000 GB Zwolle, met het verzoek om in te stemmen met het voorliggende ontwerpbesluit;
- Gedeputeerde Staten van de provincie Utrecht, postbus 80300, 3508 TH Utrecht, met het verzoek om in te stemmen met het voorliggende ontwerpbesluit;
- Gedeputeerde Staten van de provincie Zeeland, postbus 6001, 4330 LA Middelburg, met het verzoek om in te stemmen met het voorliggende ontwerpbesluit;
- Gedeputeerde Staten van de provincie Zuid-Holland, postbus 90602, 2509 LP s'-Gravenhage, met het verzoek om in te stemmen met het voorliggende ontwerpbesluit;
- Vlaamse Overheid, Vlaams Administratief Centrum, Koningin Astridlaan 50, Afdeling Agentschap voor Natuur en Bos, busnummer 5, 3500 Hasselt België, ter kennisname;
- SPW – Département de la Nature et Forêts (DNF) – Direction de Liège, Montagne Sainte-Walburge 2 – bât. 2, 4000 LiègeBelgië, ter kennisname;
- Bezirksregierung Düsseldorf, Dezernat 32, Postfach 30 08 65, 40408 Düsseldorf Deutschland, ter kennisname.

Bijlage 1 - Ligging bedrijf en natuurgebieden

Legenda

Bron- en rekenpunten

- Chemelot

Natura 2000-gebieden

- VR
- HR
- VR+HR

1.000
Meters

schaal: 1:100.000

datum 22-2-2018

© Provincie Limburg
© 2016 dienst Kadaster, © Cyclomedia, © Geodan, © RWS

